

شرح و تحقیق

زیبائی

آرکھا پین



شرح و ترجمہ سید فرید موسوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



انتشارات سبط النبي ﷺ

سرشناسه: موسوی، سید فرید

عنوان و پدید آور: شرح و تحقیق زیارت آل یاسین

مشخصات نشر: قم - سبط النبی علیه السلام - ۱۳۸۶

مشخصات ظاهری: ۱۱۶ص

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۵۱۹-۴۲-۶

یادداشت: فیما

موضوع: ۱- زیارتنامه - آل یاسین

۲- زیارات - الف شرح و تحقیق

موضوع: زیارتنامه، شرح و تحقیق

رده بندی کنگره: ۲۷۰/۴۴۰۴۱

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۴

شماره کتابخانه ملی: ۳۱۴۳۸-۸۶م

## شرح و تحقیق زیارت آل یاسین

مؤلف و محقق: سید فرید موسوی

ناشر: سبط النبی علیه السلام

چاپ: اول ۸۶

تیراژ: ۵۰۰۰۰ نسخه

قیمت: ۷۰۰ تومان

چاپ و صحافی: یاران

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۵۱۹-۴۲-۶

دفتر نشر: ۷۷۴۵۰۷۳

تلفن پخش: ۷۷۴۵۰۷۴

فکس: ۷۷۴۵۰۷۵

۳۷۱۵۳-۱۱۳۳

۰۹۱۲ ۵۵۳ ۳۴ ۱۱



سبط النبی علیه السلام

صندوق پستی:

همراه:

قم/ خیابان صفائیه/ کوچه ممتاز/ کوی فتحی/ پلاک ۱۷ و ۱۹

جميع حقوق برای مؤلف محفوظ است.

شرح و تحقیق

# زیارت آل یاسین

نویسنده و محقق:

سید فرید موسوی





## نکاتی قابل توجه پیرامون این کتاب

بعد از هزار و اندی سال اولین شرح و تحقیق در مورد زیارت آل یاسین است.  
عالیترین و صحیحترین سند زیارتی شیعه زیارت آل یاسین است.  
کاملترین متن زیارت آل یاسین که حدود سه برابر آنچه در مفاتیح الجنان آمده می باشد.  
شرح آن برخاسته از نهج البلاغه و قرآن است.  
برای شرح آن حدود ۵۰۰ بار نهج البلاغه تحقیق و مطالعه شده است.

### آیت الله بهجت:

اگر امر دائر شود میان مداومت به زیارت آل یس یا زیارت عاشورا،  
زیارت آل یس مقدم بر زیارت عاشورا است.

### آیت الله جوادی آملی:

محکمترین سند زیارتی شیعه زیارت آل یس است.

### علامه عسگری:

لم اجد نظیره فی امثاله

« بنده در نوع خودش نظیری برای آن کتاب (جرعه‌ای از زلال سرداب مقدس) نیافتم.»

### مقدمہ ناشر

آسمان پرستاره مکتب اہلیت عصمت و طہارت بہ قدری تابان و درخشندہ است و آن چنان زیبا و جذاب است کہ نظر ہر بینندہ دلدادہای را بہ خود جذب می کند و ہر از چند گاہی ستارہای از این آسمان پرنور می درخشند و جلوہ نمایی می کند و دل خستہ راہجویان حقیقت را بہ نور خود روشن می کند تا آن جا کہ ستارہای می درخشند و ماہ مجلس می شود.

کتاب حاضر حاصل تلاش و زحمات شبانہ روزی یکی از ستارگان درخشان مکتب اہلیت عصمت طہارت علیہ السلام می باشد و از سلالہ همان پاکان و خاندان علم و فقہت می باشد و جرعہ - نوش مکتب اہلیت و از نوادگان مرحوم آیت اللہ العظمی حائری مدنی می باشند.

جناب استاد گرانقدر و محقق ارجمند حجتہ الاسلام والمسلمین سید فرید موسوی کہ پدر بحق نام ایشان را فرید نام

نهاده است یکی از سرمایه‌های بزرگ علمی و اخلاقی حوزه  
 پربرکت علمیه قم می‌باشند ایشان که مراحل علمی را تا اجتهاد  
 طی نموده‌اند و پس از سال‌ها که کرسی تدریس سطوح عالی  
 حوزه و دروس دانشگاهی را در اختیار دارند که با اصرار  
 دوستان، شاگردان و اطرافیان اقدام به نشر کتاب «جرع‌ای از  
 زلال سرداب مقدس» که شرحی جامع و بی‌نظیر درباره زیارت  
 آل یاسین است اقدام نموده‌اند. حضرت استاد پس از تحمل  
 زحمات بسیار و دقت نظر فوق‌العاده که مختص ایشان است از  
 چشمه زلال و پاک قرآن و عترت برای شرح این زیارت بهره  
 گرفتند. استاد محترم فقرات زیارت آل یاسین و جملات گهربار  
 آخرین امام علیه السلام را با سخنان و کلمات دلنشین اولین امام شرح  
 نموده است. جناب استاد نزدیک به پانصد مرتبه کتاب عظیم -  
 القدر نهج البلاغه را مطالعه نموده و تک تک کلمات زیارت را  
 آراسته به کلام مولای متقیان نموده‌اند و جمع بین قرآن و عترت  
 جمعی اکمل و اتم نموده است که این ناشی از عشق ایشان به  
 خاندان اهل بیت است.

پس از تحریر کتاب «جرع‌ای از زلال سرداب مقدس»  
 دوستان و شاگردان استاد از ایشان خواستند که برای بهره‌برداری  
 عموم مؤمنین و تشنگان علوم اهل بیت علیهم السلام جزوهای مختصر با متن

کامل زیارت آل یاسین به صورت شیوا و روان در اختیار علاقه‌مندان قرار دهند و ایشان نیز قبول زحمت کردند. البته لازم است بگوییم که اصل کتاب که همان «جرعهای از زلال سرداب مقدس» نام دارد. مجموعه‌ای کامل وافی از اخلاق عقاید حقه شیعه را بیان کرده است و پی بردن به مبانی و معانی عمیق اخلاقی و عرفانی زیارت آل یاسین از همچون استاد موسوی که قریب بیست سال متمادی در محضر اساتید بزرگ اخلاقی تلمذ نموده و از علوم و معارف ایشان بهره برده‌اند، بر می‌آید. استاد بزرگوار تألیفات بسیاری از جمله تصحیح و حاشیه رساله بحر العلوم را به رشته تحریر درآورده‌اند و با توجه به سیره اخلاقی ایشان جوانان بسیاری جذب ایشان شده و از ملکات اخلاقی ایشان بهره‌مند می‌گردند. کثر الله امثالهم

به تمامی برادران و خواهران دینی خودم این کتاب را توصیه می‌کنم تا به دوستان و آشنایان خود حتماً این اثر گرانبها را معرفی کنند و در نشر شعائر الله سهیم باشند.

ان شاء الله

ناشر



# اهمیت زیارت آل یاسین

مقدمه

مرقومه‌ی مبارک زیارت آل یس که از ناحیه مقدس حضرت صاحب می‌باشد و به همراه زیارت جامعه‌ی کبیره، یکی از متقن‌ترین متون زیارتی است که از نظر قوت و صحت سند آن هیچ شک و تردیدی وجود ندارد و در آن توسط خود ائمه‌ی اطهار علیهم‌السلام، چگونگی زیارت حضرات معصومین علیهم‌السلام به دستداران و شیعیان ایشان تذکر و آموزش داده شده است؛ چرا که به مصداق «أَهْلُ الْبَيْتِ أَذْرَىٰ بِمَا فِي الْبَيْتِ» راهی برای شناخت درست ایشان نیست جز اینکه خودشان تفضل فرموده و حرفی در این خصوص بیان فرمایند.

لذا، بر همه پیروان آن حضرت لازم است با آداب و شرایط خاصی که خواندن این زیارتنامه دارد، بدان ملازمت و مداومت نمایند که جوهره‌ی آن حاوی یک دوره درس توحید و خداشناسی صحیح، معرفی شخصیت والای اهل بیت خصوصاً امام زمان و منزلت، مقام و وظایفی که از طرف ربوبی به آنان محول گشته، خصوصاً در قبال بندگان خدا و وظایفی که مؤمنین در زمان غیبت کبری و عقائد و افکاری که پیرامون خدا، امام، خود و جهان پس از مرگ باید داشته باشند و نیازهایی که انسان و جامعه بشری دارد، همراه با مسائل مهم دیگر، همه و همه در قالب این زیارتنامه آمده است.

بنابراین ما نباید به زیارتنامه‌ها عموماً و به زیارت آل یس خصوصاً، به صورت سطحی و تنها به عنوان یک متن زیارتی نظر کنیم؛ بلکه باید متوجه باشیم که زیارتنامه‌های صحیح، خود مستقلاً دریایی از خداشناسی، بینش عمیق نسبت به ماهیت جهان آخرت و شناخت حقایق انسانی و رهبرانی که باید باشند، است.

بعلاوه هر گاه این عقاید و معارف در قالب زیارت - که روح آن درک حضور است - بیان می‌گردند، از این حسن و لطافت

برخوردار می‌شوند که مسائل فکری در فضائی لطیف و زیبا عرضه و پرورده شده و باهماهنگ شدن شناخت‌های فکری با احساس‌های عالی، از عمق نفوذ و تأثیر بیشتری برخوردار می‌گردند.

به همین دلیل و در این راستا برآن شدیم سفری به دیار «زیارت آل یس» کنیم؛ چرا که در سایه‌ی این گونه سفرهاست که سرچشمه‌ی فیض و رحمت الهی به روی رهروان و تابعان ائمه هدی علیهم‌السلام باز می‌شود و بعض بزرگان نیز از همین طریق مشمول فیوضات خاصه ربانی و مورد عنایات ویژه حضرت ولیعصر عجل الله تعالی فرجه الشریف شده‌اند.

شایان ذکر است که ما متن زیارت وارده را بدون ذره‌ای تصرف، به همان صورت تحقیق شده، در اختیار مشتاقان حقیقت قرار داده‌ایم. البته مخفی نماند که کلید و مقدمه مهم و اساسی برای استفاده خاص و ویژه از چنین سرچشمه‌های ناب و حیات‌بخش، جز «تقوی» که همان «شناخت محرمات و واجبات الهی»، «عمل» به آنها و «مداومت» و «استقامت» در آنها می‌باشد، نیست. باشد که انشاءالله این کار مورد رضایت و مقبول

مولایمان حضرت بقیة الله قرار گرفته و با عنایت کریمانه‌ی ایشان، دولت دیدار دوست، ما را نیز نصیب آید و آن مسافر که صد قافله‌ی دل همراه اوست، بذل عنایتی نموده و صله‌ای هم برای بنده خاکیش داشته باشند که حتماً دارند.  
و اما منابع و مأخذی که در این رابطه به آنها مراجعه شده و مورد دقت قرار گرفته است عبارتند از:

- ۱- مصباح الزائر، سیدبن طاووس، صفحه ۴۶۰
- ۲- احتجاج طبرسی، احمدبن علی طبرسی از علماء، ج ۲، ص ۴۹۱
- ۳- المزار الکبیر، محمد بن المشهدی، ص ۵۶۶
- ۴- مستدرک الوسایل، محدث نوری، ج ۱۰، ص ۳۶۴
- ۵- بحار الانوار، علامه مجلسی، ج ۹۱، ص ۹۱؛ ج ۹۹، ص ۸۱؛ ج ۹۹، ص ۹۲؛ ج ۹۹، ص ۹۶؛ ج ۹۰، ص ۹۷.

همانطور که از مصادر برمی آید زیارتنامه‌ی شریف «آل یس» دو مرتبه از ناحیه‌ی مقدسه، به دو نفر از موالیان حضرت علیه السلام در زمان غیبت صغری مرحمت شده است. یکی جناب «محمد بن علی» می باشد که وقتی «احمد بن ابراهیم» نزد نائب دوم امام علیه السلام «ابوجعفر محمد بن عثمان بن سعید» (وفات ۳۰۵ هـ ق) آمده و اظهار شوق و آرزوی دیدار حضرت را می کنند، جناب «ابوجعفر» در جواب می فرماید که: به خاطر این شوق و اشتیاق مشکور و مأجور باشی، لکن درخواست دیدار مکن. ولی می توانی زیارتنامه‌ای را که از طرف حضرت به «محمد بن علی» املاء شده است، گرفته و با آن به حضرت توجه نمائی؛<sup>۱</sup> که منظور همین زیارتنامه‌ی «آل یس» است. دومی، جناب «محمد بن عبدالله بن جعفر حمیری» است. ایشان از کسانی بوده که توسط نائب سوم امام زمان علیه السلام «ابوالقاسم حسین بن روح بن ابی بحر نوبختی» (وفات ۳۲۶ هـ ق) با امام علیه السلام مکاتباتی داشته، (بین سالهای ۳۰۸ و ۳۰۷ هـ ق) و در آن از مسائل مختلف خصوصاً

فقهی سؤال و از حضرت جواب می گرفتند که حضرت در ضمن این مکاتبات، زیارتنامه‌ی آل یس را به ایشان عنایت می فرمایند.<sup>۱</sup>

### بهترین اوقات خواندن زیارتنامه

در بین تمامی ایام هفته، سرور و آقای روزهای هفته روز جمعه می باشد. امام رضا علیه السلام نقل فرمودند از رسول الله صلی الله علیه و آله که: روز جمعه سیدالایام است؛ خداوند عزوجل، حسنات را در آن روز مضاعف و سیئات را محو و درجات را بالا برده و دعاها را مستجاب و کربات و گرفتاری‌ها را برطرف کرده و حاجتهای عظیم را روا می کند و...<sup>۲</sup>

و در روز جمعه، سه وقت از بهترین اوقات است:

۱- یک ساعت قبل از اذان صبح؛ از امام صادق علیه السلام در حدیثی در مورد سخن حضرت یعقوب علیه السلام در قرآن که خداوند نقل می کنند: «سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي»<sup>۳</sup> یعنی «به زودی از پروردگارم برای شما (برادران حضرت یوسف علیه السلام) طلب بخشش

۱- الصحیفة المهدیة، ص ۱۸۴.

۲- بحار. علامه محمد باقر مجلسی، ج ۸۶، ص ۲۷۴.

۳- یوسف، آیه ۹۸.

خواهم کرد»، فرمود: استغفار برای ایشان را تا سحر شب جمعه به تأخیر انداخت...<sup>۱</sup> و روایات بسیار دیگری در این زمینه موجود است.

۲- فاصله زمانی بعد از اتمام دو خطبه‌ی نماز جمعه تا زمان گفتن «قد قامت الصلاة» توسط امام جمعه.

۳- عصر روز جمعه؛ تا غروب خورشید.<sup>۲</sup> شایان ذکر است که ره‌یافتگانی به بارگاه حضرت دوست هم چون مرحوم قاضی، با الهام گرفتن از سنت و بیانات اهل بیت علیهم‌السلام برای ساعت اول و سوم برنامه و دستورات ویژه‌ای داشتند و حقیقاً اوقات مخصوصه را مغتنم شمرده‌اند. رزقنا الله و ایاکم بمحمد و آله.

### کیفیت خواندن زیارت «آل یس»

مرحوم استاد آیت‌الله سعادت‌پرور (طهرانی) اعلی الله مقامه می‌فرمودند: این زیارتنامه همراه با عمل مخصوصی در شب جمعه، نیم ساعت قبل از نماز شب، روی هم رفته یک عمل به

۱- بحار، ج ۸۶، ص ۲۷۵.

۲- دعوات ساینده، ص ۴۶.



حساب می آید؛ یعنی خود زیارت آل یس یک دستور مستقل نیست، بلکه کسی که می خواهد زیارت فوق را بجا آورد اول باید شب جمعه قبل از نماز شب دو رکعت نماز خوانده و سپس دعای مختصر و اذکار بعد از دعا را انجام دهد و بعد از آن در عصر روز جمعه دوباره دوازده رکعت نماز، مثل نماز صبح (شش تا دو رکعتی) با حمد و سوره خوانده و پس از اتمام نمازها به صورت ذکر شریف «اللهم صل علی محمد و آل محمد»، بر محمد و عترت طاهره علیهم السلام، درود و سلام فرستد، سپس زیارت را شروع نماید.<sup>۱</sup>

### راوی امام زمان، گوینده خدای سبحان

یکی از نعمتهای بزرگ الهی، بلکه بزرگ ترین آنها به جامعه انسانیت - به پهنای همه تاریخ - وجود مبارک پیامبر و خاندان پاک او صلی الله علیه و آله است. بر این اساس از بزرگ ترین سعادت های بشری، درک حضور و بهره مندی از وجود انور آنان خواهد بود. امکان برقراری ارتباط از طریق زیارت - چه در زمان

حیات ظاهری ایشان و چه در زمانی که از این سرا رخت  
بر بسته اند - یکی دیگر از نعمت های الهی می باشد که خداوند در  
اختیار بندگان خود قرار داده است. در این میان، زیارت آل یس  
از ویژگی خاصی برخوردار است که لازم می آید همه ی پیروان  
اهل بیت علیهم السلام خصوصاً افرادی که در عصر غیبت کبری به سر  
می برند، متوجه آن باشند و آن این است که این زیارتنامه ی  
شریف را خود حضرت حجت، بدون واسطه، از محضر ربوبی  
حق تعالی نقل می نمایند؛ یعنی سلامهایی که در قالب این متن  
نورانی به ساحت مقدس ائمه ی معصومین، بخصوص امام  
عصر علیهم السلام داده می شود، همه و همه از جانب خداوند جل و علا  
است؛ در حقیقت، شناخت اهل بیت از زبان خود خداوند سبحان  
است:

«اللَّهُمَّ عَرَّفْنِي نَفْسَكَ، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ، لَمْ أَعْرِفْ  
رَسُولَكَ - اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ،  
لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ - اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي  
حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي.»

بار الها!

من کسی نیستم که بتوانم پیامبر و خاندان معصوم او را آنگونه که شایسته‌ی آنان است، شناخته و به مقام و منزلت آنان و دستوراتی که داده‌اند پی ببرم. باز این تو هستی که باید وجود مقدس آنان و ماهیت نورانی فرامین‌شان را به من معرفی نمائی؛ کما اینکه از وادی تو و توحید تو در آمدن، جز به دعوت خودت صورت نپذیرد.

پس بار خدایا!

اول خودت را، سپس رسول گرامی خود و پس از آن اهل بیت او را تو خودت بر ما بنما و بشناسان.

لذا امام زمان صلوات الله علیه در ابتدا و آغاز زیارتنامه، ما را متوجه جمله‌ی بسیار مهم و پرمغزی نموده و می‌فرمایند:

«إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نَقُولَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ إِذْ نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ إِذْ نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ»

یعنی «هرگاه خواستید به وسیله ما (اهل بیت) به سوی خدا سفر کرده و توجه کنید و نیز قصد ما را نمودید، پس همانگونه که خداوند سبحان در مورد ما فرموده، شما نیز به همان صورت در مورد ما گفته و اندیشه کنید.

عتابی از امام عصر علیه السلام به امت در عصر غیبت

قبل از ورود به متن اصلی و صحیح زیارت، حضرت

حجت علیه السلام مقدمه‌ای را بیان فرموده‌اند:

بسم الله الرحمن الرحيم

لَا لِأَمْرِ اللَّهِ تَعْقِلُونَ وَلَا مِنْ أَوْلِيَاءِهِ تَقْبَلُونَ حِكْمَةً بِالْغَةِ، فَمَا

تُغْنِي النَّذْرُ وَالْآيَاتُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ

عَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

به نام خداوند رحمان و رحیم

نه در مورد امر خدای سبحان عقل خود را بکار می‌گیرید و نه

از اولیاء و دوستان حق تعالی پذیرش داشته و قبول می‌کنید. آنچه

که امر خداست - و دوستان و اولیاء الهی نیز همان را ابلاغ

می‌کنند - حکمت رسائی است که حقانیت آن با خود اوست،

یعنی آفتاب حکمت خداوند متعال و امامان معصوم علیهم السلام، خود

بهترین دلیل خویش بوده و نیازی به دلیل و استدلال دیگری

ندارد. بنابراین کسانی که خدا را قبول کنند ولی ایمان به اهل -

بیت علیهم السلام نداشته باشند و یا ایمان به آنان داشته ولی دستورات و

فرمایشات الهی ائمه طاهرين علیهم السلام را انجام نداده و به آن ملتزم

نباشند، آفتاب سراسر نور و تلالو حکمت الهی و علوی با تمام انداز و تبشیرهای بسیار رسایش، در زمین و مزرعه لم یزرع آنها تأثیری نخواهد کرد. «فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ». یعنی کسی را که حق و آفتاب رهنمون او نشود، جز وقوع در تاریکی‌ها چیزی او را نخواهد بود.

در خطبه‌ی ۱۶۶ نهج البلاغه، حضرت علی علیه السلام بیانی دارند که به ما در فهم این فراز از مقدمه‌ی زیارت که حضرت حجت فرموده‌اند: «لا لامر الله تعقلون»، کمک خواهد نمود. امام علی علیه السلام در این خطبه، نتیجه‌ی عدم برخورداری از تربیت صحیح و اصولی را، ماندن در خُلُق و خوی دوران جاهلیت معرفی نموده‌اند که این امر به نوبه‌ی خود موجب می‌گردد مردم در دین خدا، تفقه و تدبیر لازم را به خرج نداده و تلاش وافی در شناخت خدا و اوامر او نداشته باشند. در نتیجه، جامعه و مردمی شکل خواهد گرفت که علیرغم داشتن ظاهر و قالبی موجه و مقبول، دارای درونی آلوده و خطرناک هستند. ظاهر این افراد اگرچه به حکم محیط اسلامی ایمان است ولی باطن آنان، بوی صفات جاهلیت می‌دهد.

وَلَا تَكُونُوا كَجُفَاةِ الْجَاهِلِيَّةِ: لَا فِي الدِّينِ يَتَفَقَّهُونَ، وَلَا  
عَنِ اللَّهِ يَعْقِلُونَ، كَقَيْضٍ بَيْضٍ فِي أَدَاحٍ: يَكُونُ كَسْرُهَا  
وَزِرًّا، وَيَخْرُجُ حِضَانُهَا شَرًّا

همچون ستم پیشگان دوران جاهلیت نباشید که نه در  
دین خدا تفقه و معرفت پیدا می کردند و نه در شناخت  
خداوند اندیشه می نمودند. مانند تخم افعی در لانه  
پرندگان نباشید که شکستن آن گناه است (چون گمان  
می رود که تخم پرنده باشد) اما جوجه آن شر و زیان بار  
است. (زیرا در حقیقت تخم افعی است).

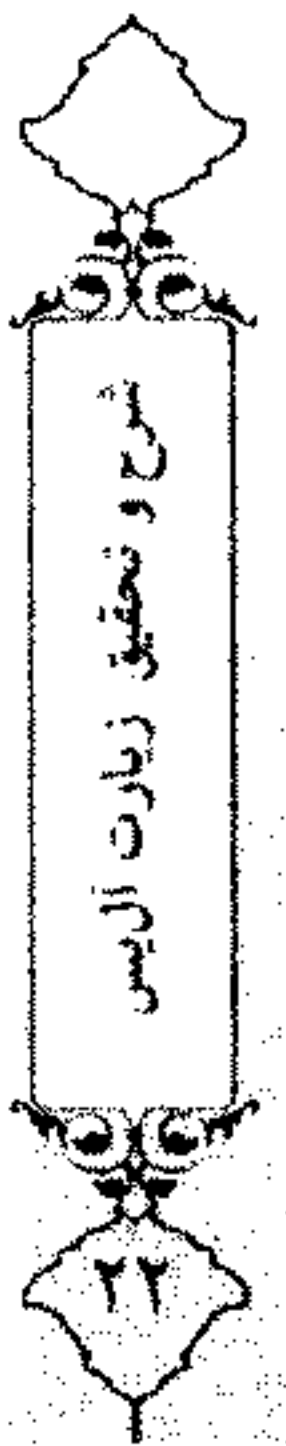
نکته دوم اینکه حضرت در ادامه ی «لَا لِمَرَّ اللَّهِ تَعْقِلُونَ»  
می فرمایند: «وَلَا مِنْ أَوْلِيَاءِهِ تَقْبَلُونَ». به یک اعتبار می توان  
مخاطب این فرمایش حضرت را شیعیان در نظر گرفت. در این  
صورت، برادران شیعه باید توجه کنند که خواست واقعی  
اهل بیت علیهم السلام از آنها، پیروی صحیح از کتاب و سنت که در  
رعایت تقوی با ابعاد مختلف آن است، خلاصه می شود. و ایمان

شیعه مستقیم نمی شود مگر با ایمان به خدا و عمل به دستورات اهل بیت علیهم السلام و برادران اهل سنت و دیگر فرقه های مسلمین همه باید بدانند که به نص فرمایش نبی اکرم صلی الله علیه و آله، ایمان صرف به خدای سبحان نجات بخش نبوده و عمل به کتاب الله، بدون علوی بودن و علوی اندیشیدن ره به جایی نمی برد؛ چه اینکه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود:

أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْعِلْمَ فَلْيَأْتِ الْبَابَ.<sup>۱</sup>  
 من شهر علمم و علی درب آن است پس هر کس بخواهد علم را به دست آورد باید از درب آن وارد شود.

بنابراین، شاید مراد امام زمان علیه السلام که می فرمایند: «و لا من اولیائه تقبلون»، اشاره به هر دو فرقه باشد.

مطلب دیگر این که کتاب الله و نفس مطهر اهل البیت علیهم السلام، روی هم حکمت بالغه هستند و برای دریافت آن و مزین شدن بدان، باید زمین دل را از اغیار پاکسازی کرد.



مرگ را به چه چیز می توان معالجه نمود؟

مطلب دیگری را که به عنوان مقدمه بایستی مورد توجه قرار داد، جمله‌ی «فَمَا تُغْنِي النُّذُرُ وَالْآيَاتُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ» است. قرآن شریف می فرماید: «قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ»<sup>۱</sup>. و: «وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ»<sup>۲</sup> «حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ»<sup>۱</sup>.

خدا نکند مراد امام زمان علیه السلام در جملات «فَمَا تُغْنِي النُّذُرُ وَالْآيَاتُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ»، آینده نگری نسبت به وضعیت جوامع بشری باشد. یعنی اینکه حضرت در همان آغاز می خواهند به آینده اسفبار بشریت اشاره نمایند، همانگونه که قرآن مجید در آیات ۴ و ۵ سوره‌ی قمر فرمود؛ این قرآن و یا آنچه به سوی آن دعوت می کند، حکمتی است بالغ ولی آن را تکذیب کرده، دنبال هواهای نفسانی خود را گرفتند و در نتیجه مندرین و یا اندازها، سودی به حالشان نبخشید. یا در سوره یونس آیه ۱۰۱

۱- سوره یونس آیه ۱۰۱

۲- سوره مبارکه قمر آیات ۴ و ۵

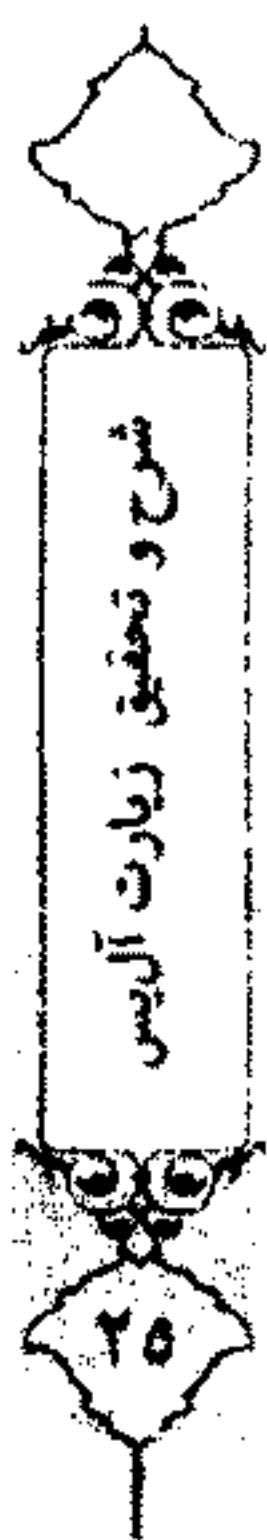


فرمود: نظر کنید بدانچه در آسمانها و زمین است از مخلوقات مختلف و گوناگونی که هریک آیتی از آیات خداست و به ایمان دعوت می کند. ممکن است کلمه‌ی «ما» در «وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ»، استفهامی بوده و این جمله به انگیزه انکار و اظهار تأسف آورده شده باشد، نظیر گفتار یک طبیب به بیمار غیر قابل علاجش که «من مرگ را به چه چیز معالجه کنم». جمله مورد بحث نیز می فرماید: ای پیامبر، ما به تو دستور دادیم آنان را با این پیام ما ﴿قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾، انذار نموده و بترسانی؛ اما انذارها و یا آیات چه تأثیری در آنان دارد در صورتی که تصمیم جدی دارند که ایمان نیاورند و این عزمشان نیز به خاطر مهوری است که بر دلهایشان زده شده است. ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ﴾. خدا بر دل‌هاشان و بر گوش‌هایشان مهر زده و بر چشم‌هایشان پرده‌ای پوشانده....

بنابراین مجموع فقرات اول زیارتنامه، گویای این نکته خواهد بود که با اندک تأملی در قرآن و دین خدا، به صورت خیلی واضح روشن می شود که شناخت دین و قرآن و درجات و علوم بی پایان قرآن، جملگی نزد اهل البیت علیهم السلام قرار دارد. لذا اگر کسی بخواهد شناخت صحیح و بهره ای وافر از دین خدا و قرآن مجید داشته و به سوی مقصدش رهنمون گردد، باید علوم و معارف الهی و قرآنی را از بهترین دوستان خدا که ائمه اطهار علیهم السلام هستند، اخذ نموده و از آن بزرگواران تبعیت نماید. بر این اساس، «لا امر الله تعقلون»، در واقع به معنی این است که توجه ندارید که تعقل در امر خدا را باید از اهل بیت که به فرمایش امیرالمؤمنین علیه السلام در نهج البلاغه: «فَأَنْزَلِوَهُمْ بِأَحْسَنِ مَنَازِلِ الْقُرْآنِ»<sup>۱</sup> عالی ترین و نیکوترین جایگاه های شرف، منزلت و درجه در قرآن، مخصوص آنان است، اخذ کرد.

به طور خلاصه، مفهوم و مراد واقعی از «فما تغنی النذر و الایات عن قوم لایومنون»، در ابتدای زیارتنامه این خواهد بود

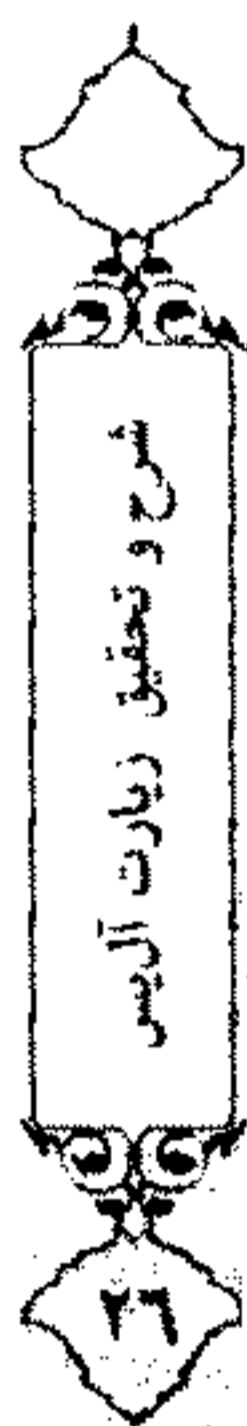
۱- نهج البلاغه خطبه ۸۷ ص ۳۷



که کسانی که پیرو ولایت اهل بیت علیهم السلام نیستند، در حقیقت، اندازهای الهی در آنان تأثیری نکرده است؛ یعنی آنانی که دارای دلی که پذیرای محبت و ولایت آنها باشد، نیستند در واقع جزو قوم و دسته‌ای هستند که ایمان به مبدأ و معاد ندارند. به عبارت دیگر، حضرت در قالب جمله فوق می‌خواهند کسانی را که ولایت او را ندارند، مصداق افرادی که در دو آیه‌ی قبل بیان شد، قرار دهند؛ یعنی اشخاصی که دنبال هواهای نفسانی خود را گرفتند و در نتیجه، مندرین و یا اندازها سودی به حالشان نبخشید. از این رو، حضرت درباره اینگونه افراد در مقام انکار و تأسف می‌فرمایند: «فما تغنی النذر و الایات عن قوم لا یؤمنون». مانند طبیعی که به کنایه بگوید من مرگ را به چه چیزی معالجه کنم؟!

### قصد جمال حق از آئینه‌ی اهل بیت علیهم السلام

یکی از آموزه‌های مهمی که در باب شناخت امام وجود دارد به طور موجز و در عین حال ظریف در عبارت «اذا اردتم التوجه بنا الی الله و الینا». یعنی «هرگاه خواستید به وسیله ما به سوی خدا توجه و حرکت نمایید و یا خواستید به خود ما توجه کنید...»، بیان شده‌است که تداعی‌کننده‌ی مطلب نورانی دیگری است که از



جد اطهر امام زمان علیه السلام آمده است. امام الموحدين حضرت  
 علی علیه السلام فرموده اند: «فإِنَّا صَنَائِعُ رَبِّنَا وَ النَّاسُ بَعْدُ صَنَائِعُ لَنَا...».  
 یعنی «همانا ما اهل بیت ساخته و پرداخته مخصوص پروردگار  
 هستیم و همه مردم ساخته و پرداخته شده برای ما هستند.» به  
 عبارت دیگر، یعنی ما در توجه به خدا همیشه بی واسطه هستیم و  
 میان ما و حق سبحانه پردهای حائل و مانع نیست، ولی اگر شما  
 مردم بخواهید به خدا توجه کنید باید به واسطه ما صورت گیرد؛  
 چرا که خداوند، شما را برای ما و جهت ما ساخته و پرداخته  
 است. بنابراین، متنی که در قالب این زیارتنامه پیش روی شما  
 قرار گرفته، در واقع دریچه‌ای است که از آن طریق می‌توانید  
 متوجه درگاه ربوبی و نیز خود ما بشوید. به عبارت دیگر، تک  
 فقرات این زیارتنامه آداب روی آوری به سوی حضرت  
 حق تعالی و ائمه اطهار علیهم السلام می‌باشد. البته در این رابطه توضیح  
 بیشتری خواهد آمد. انشالله

بار الها! به ما توفیق شنا در اعماق دریای «فَإِنَّا صَنَائِعُ رَبِّنَا وَ  
النَّاسُ بَعْدُ صَنَائِعُ لَنَا» را عنایت فرما!!!

بهترین شیوهی بزرگداشت اهل بیت علیهم السلام از زبان خداوند سبحان یکی از آداب و شرایط لازم برای زیارت حضرات معصومین علیهم السلام، توأم بودن زیارت با معرفت است؛ اما به دلیل علو مقام و مرتبت حضرات معصومین علیهم السلام، معرفت و شناخت راستین آن بزرگواران در توان دیگر افراد نمی باشد. از این رو، بهترین راه و مقتضای ادب این خواهد بود که حتی المقدور شیوهی بزرگداشت آنان، از خود ایشان فراگرفته و بجا آورده شود. خوشبختانه همچنان که ذکر گردید یکی از ویژگیهای زیارت شریف آل یس است که این زیارتنامه از طرف خود حضرت حجّت آمده و از نظر سند نیز یکی از متقن ترین و معتبرترین زیارتنامه ها می باشد.

این مسئلهی مهم، در خود متن شریف زیارتنامه نیز مورد توجه قرار گرفته شده و با بیان «فَقُولُوا كَمَا قَالَ اللَّهُ...» که توسط خود حضرت ولی عصر علیه السلام بیان گردیده، در ابتدای امر و قبل از پرداختن به متن اصلی خود زیارتنامه، مورد تذکر واقع شده است.

بنابراین، اینکه در مقدمه‌ی زیارت حضرت فرموده‌اند: «إِذَا أَرَدْتُمْ التَّوَجُّهَ بِنَا إِلَى اللَّهِ وَآلِهِ فَقُولُوا كَمَا قَالَ اللَّهُ...»، متضمن این نکته و تذکر خواهد بود که اگر بخواهید از ما و در مورد ما اهل بیت سخنی بگویید، برای اینکه به افراط یا تفریط مبتلا نشوید، سالم‌ترین راه و شیوه این است که ببینید خداوند سبحان در مورد ما اهل بیت چگونه سخن گفته است. در این خصوص، از این فرمایش حضرت می‌توانیم به دو صورت برداشت کنیم:

یکی اینکه ممکن است مراد حضرت این باشد که آیه‌ی شریفه‌ی «سَلَامٌ عَلَى آلِ يَاسِينَ»، در شأن و منزلت ما آمده است (بنا بر آن نظریه که آل یس خوانده شود نه ال یاسین) و خدای سبحان در قرآن مجید، برای ما اهل بیت پیامبر ﷺ سلام می‌دهد و غرض حق تعالی در آیه فوق، بزرگداشت ماست؛ اکنون که خداوند در قرآن، ما اهل بیت را این چنین بزرگ می‌دارد، پس شما هم به تبعیت از او - جلّ و علی - به ما این گونه سلام بدهید. دوم اینکه ممکن است مراد حضرت از «فَقُولُوا كَمَا قَالَ اللَّهُ...» این باشد که ایشان بخواهند به طور مستقیم از خداوند سبحان

نقل نمایند که حق سبحانه در مورد ما اهل بیت این گونه سلام می‌دهد و به صورتی که من برای شما نقل می‌کنم، ما را بزرگ می‌دارد. و آن بدین نحو است که خداوند تبارک و تعالی در مورد ما اهل بیت فرموده است: «سلام علی آل یس»، یعنی کل زیارتنامه از خدای سبحان بوده و خدای متعال در قالب این زیارتنامه به شیوه‌های مختلفی ما اهل بیت را شناسانده و ستوده است. شما مردم نیز اگر بخواهید ما را شناخته و به طور صحیح مقام و منزلت ما را بزرگ بدانید، باید به همین نحوی که از خداوند متعال در مورد خودمان در این زیارتنامه نقل می‌کنیم سخن گفته، سلام داده و ما را بزرگ بدانید. بنابراین با فرض دوم می‌توان کل زیارتنامه را شرحی بر جمله‌ی نورانی «سلام علی آل یس» تلقی کرد. نکته دیگری که توجه هر بیننده‌ی منصف و دقیقی را به خود جلب می‌کند، جمله‌ی «کما قال الله» است. این جمله علاوه بر اینکه متضمن مطالبی است که در مورد اهل بیت علیهم السلام مطرح شد، بیانگر این نکته‌ی ظریف نیز می‌باشد که رهیابی به غایت آمال و آرزوهای بشری که عبارت از حق تعالی است، از دریچه وجودی آن ذوات مطهره می‌تواند صورت گیرد. اینک بعد از ذکر مقدمه‌ی مذکور، به بیان متن اصلی و صحیح زیارتنامه می‌پردازیم.

متن کامل زیارت آل یس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَلَامٌ عَلَى آلِ يَسٍ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيتُ وَاللَّهُ  
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ لِمَنْ يَهْدِيهِ صِرَاطُهُ الْمُسْتَقِيمَ  
قَدْ آتَاكُمْ يَا آلَ يَسٍ خِلَافَتَهُ وَ عِلْمَ مَجَارِي  
أَمْرِهِ فِيمَا قَضَاهُ وَ دَبَّرَهُ وَ رَبَّنَهُ وَ زَيْنَتَهُ وَ أَرَادَهُ  
فِي مَلَكُوتِهِ فَكَشَفَ لَكُمْ الْغِطَاءَ وَ أَنْتُمْ



خَزَنَتُهُ وَشُهَدَاؤُهُ وَعُلَمَاؤُهُ وَأَمَنَّاؤُهُ وَسَاسَتُهُ  
 الْعِبَادِ وَأَرْكَانُ الْبِلَادِ وَقُضَاةُ الْأَحْكَامِ  
 وَأَبْوَابُ الْإِيمَانِ وَسُلَالَةُ النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةُ  
 الْمُرْسَلِينَ وَعِتْرَةُ خَيْرِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَمِنْ  
 تَقْدِيرِهِ مَنَائِحُ الْعَطَاءِ بِكُمْ إِنْفَاذُهُ مَحْتُومًا  
 مَقْرُونًا فَمَا شَيْءٌ مِنَّا إِلَّا وَأَنْتُمْ لَهُ السَّبَبُ وَإِلَيْهِ  
 السَّبِيلُ خِيَارُهُ لَوْلِيَّكُمْ نِعْمَةٌ وَإِنْتِقَامُهُ مِنْ  
 عَدُوِّكُمْ سَخَطَةٌ فَلَا نَجَاةَ وَلَا مَفْزَعَ إِلَّا أَنْتُمْ  
 وَلَا مَذْهَبَ عَنْكُمْ يَا أَعْيُنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَحَمَلَةَ  
 مَعْرِفَتِهِ وَمَسَاكِنَ تَوْحِيدِهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ

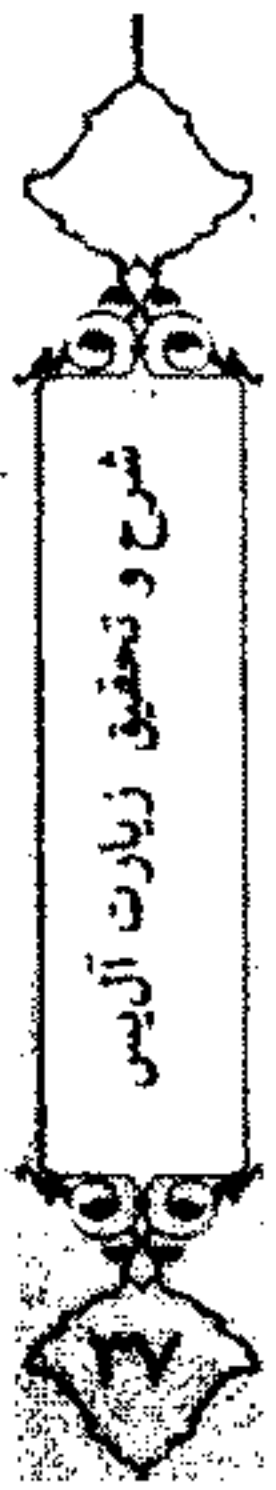
وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ وَيَا حُجَّةَ اللَّهِ وَبَقِيَّتَهُ وَكَمَالَ  
 نِعْمَتِهِ وَوَارِثَ أَنْبِيَائِهِ وَخُلَفَائِهِ مَا بَلَّغْنَاكَ مِنْ  
 دَهْرِنَا وَصَاحِبِ الرَّجْعَةِ لَوْعِدِ رَبَّنَا الَّتِي فِيهَا  
 دَوْلَةُ الْحَقِّ وَفَرَجُنَا وَنَصْرُ اللَّهِ لَنَا وَعِزُّنَا،  
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبِ، وَالْعِلْمُ  
 الْمَصْبُوبِ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ، وَعَدَا غَيْرِ  
 مَكْذُوبِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمَرْنِيِّ وَ  
 الْمَسْمُوعِ الَّذِي بَعَيْنِ اللَّهِ مَوَاطِئُهُ وَبِيَدِ  
 اللَّهِ عُهُودُهُ وَبِقُدْرَةِ اللَّهِ سُلْطَانُهُ، أَنْتَ الْحَلِيمُ  
 الَّذِي لَا تُعَجِّلُهُ الْغَضَبَةُ، وَالْكَرِيمُ الَّذِي

لَا تُبْخَلُّهُ الْحَفِيفَةُ (الغضبة)، وَ الْعَالِمُ الَّذِي  
 لَا تُجْهَلُهُ الْحَمِيَّةُ، مُجَاهِدَتُكَ فِي اللَّهِ ذَاتُ  
 مَشِيَّةِ اللَّهِ، وَ مُقَارَعَتُكَ فِي اللَّهِ ذَاتُ إِنْتِقَامِ اللَّهِ،  
 وَ صَبْرُكَ فِي اللَّهِ ذُو أَنَاةِ اللَّهِ، وَ شُكْرُكَ  
 لِلَّهِ ذُو مَزِيدِ اللَّهِ وَ رَحْمَتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا  
 مَحْفُوظًا بِاللَّهِ، اللَّهُ نَوْرَ أَمَامِهِ وَ وَرَائِهِ وَ يَمِينَهُ  
 وَ شِمَالَهُ وَ فَوْقَهُ وَ تَحْتَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَخْرُوجًا  
 فِي قُدْرَةِ اللَّهِ، نُورُ سَمْعِهِ وَ بَصَرِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ  
 يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ، وَيَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي  
 أَخَذَهُ وَ وَكَّدَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَ

دِيَانَ دِينِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَنَاصِرَ  
 حَقِّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَدَلِيلَ  
 إِرَادَتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ كِتَابِ اللَّهِ وَ  
 تَرْجُمَانَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ  
 النَّهَارِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، السَّلَامُ  
 عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْعُدُ،  
 السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَأُ وَ تُبَيِّنُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ  
 حِينَ تُصَلِّيَ وَ تَقْنُتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ  
 وَ تَسْجُدُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَعُودُ (تَعُودُ) وَ  
 تُسَبِّحُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ وَ تُكَبِّرُ، السَّلَامُ

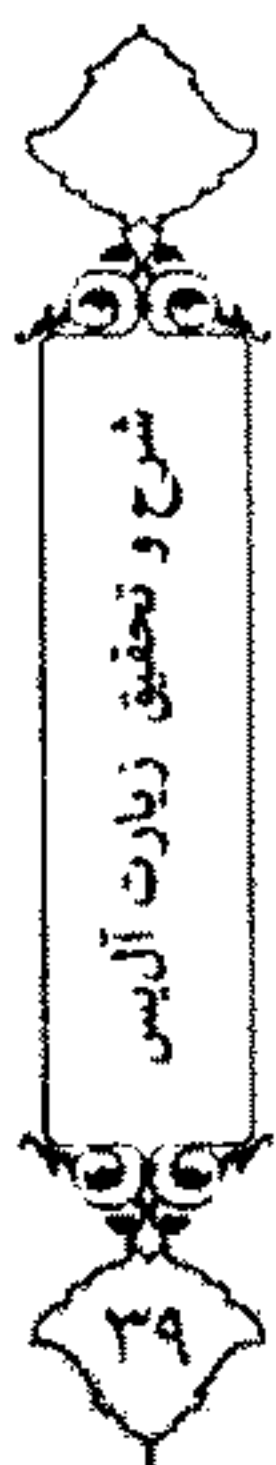
عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ وَ تَسْتَغْفِرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ  
 حِينَ تُمَجِّدُ وَ تَمْدَحُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ  
 تُمَسِي وَ تُصْبِحُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى  
 وَ النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى، السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي الْآخِرَةِ وَ  
 الْأُولَى، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَجَ اللَّهِ وَ دُعَاتِنَا  
 وَ هِدَاتِنَا وَ قَادَتِنَا وَ أَيْمَتِنَا وَ سَادَتِنَا وَ مَوَالِينَا،  
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ نُورُنَا وَ أَنْتُمْ جَاهُنَا أَوْقَاتَ  
 صَلَوَاتِنَا، وَ عِصْمَتِنَا بِكُمْ لِذَعَائِنَا وَ صَلَاتِنَا وَ  
 صِيَامِنَا وَ إِسْتِغْفَارِنَا وَ سَائِرِ أَعْمَالِنَا، السَّلَامُ  
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُولُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ

السَّلَامُ، إِشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا  
 اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ  
 وَ رَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَ أَهْلَهُ، وَ أَنَّ  
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتَهُ، وَ أَنَّ الْحَسَنَ حُجَّتَهُ،  
 وَ أَنَّ الْحُسَيْنَ حُجَّتَهُ، وَ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ  
 حُجَّتَهُ، وَ أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ، وَ أَنَّ  
 جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ، وَ أَنَّ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ  
 حُجَّتَهُ، وَ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتَهُ، وَ أَنَّ  
 مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ، وَ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ  
 حُجَّتَهُ، وَ أَنَّ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَ أَنْتَ



حُجَّتُهُ، وَ أَنَّ الْأَنْبِيَاءَ دُعَاةٌ وَ هُدَاةٌ رُشِدِكُمْ،  
 أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ خَاتِمَتُهُ، وَ أَنَّ  
 رَجَعْتُكُمْ حَقٌّ لِأَشْكَ فِيهَا، وَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا  
 إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ  
 فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا، وَ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ، وَ أَنَّ مُنْكَرًا  
 وَ نَكِيرًا حَقٌّ، وَ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ، وَ أَنَّ  
 الْبَعْثَ حَقٌّ، وَ أَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ، وَ أَنَّ الْمِرْصَادَ  
 حَقٌّ، وَ أَنَّ الْمِيزَانَ حَقٌّ، وَ أَنَّ الْحِسَابَ حَقٌّ،  
 وَ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ، وَ أَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَ أَنَّ الْجَزَاءَ  
 بِهِمَا لِلْوَعْدِ وَ الْوَعِيدِ حَقٌّ، وَ أَنَّكُمْ لِلشَّفَاعَةِ

حَقُّ لَا تَرُدُّونَ وَ لَا تَسْبِقُونَ بِمَشِيَّةِ اللَّهِ وَ  
 بِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ، وَ لِلَّهِ الرَّحْمَةُ وَ الْكَلِمَةُ  
 الْعُلْيَا وَ بِيَدِهِ الْحُسْنَى وَ حُجَّةُ اللَّهِ النُّعْمَى، خَلَقَ  
 الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ لِعِبَادَتِهِ وَ أَرَادَ مِنْ عِبَادِهِ  
 عِبَادَتَهُ، فَشَقِيٌّ وَ سَعِيدٌ، قَدْ شَقِيَ مَنْ خَالَفَكُمْ  
 وَ سَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ، وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ فَاشْهَدْ  
 بِمَا أَشْهَدُكَ عَلَيْهِ، تَخْزِنُهُ وَ تَحْفَظُهُ لِي  
 عِنْدَكَ، أَمُوتْ عَلَيْهِ وَ أَنْشُرْ عَلَيْهِ، وَ أَقِفْ بِهِ  
 وَ لِيَا لَكَ بَرِيئاً مِنْ عَدُوِّكَ، مَا قِتّاً لِمَنْ أَبْغَضَكُمْ  
 وَ إِذَا لِمَنْ أَحْبَبْتُمْ، فَالْحَقُّ مَا رَضَيْتُمُوهُ وَ الْبَاطِلُ





مَا سَخِطْتُمُوهُ، وَ الْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ  
 الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ، وَ الْقَضَاءُ الْمَثْبُتُ  
 مَا اسْتَأْثَرْتُمْ بِهِ مَشِيئَتِكُمْ وَ الْمَمْحُورُ مَا  
 لَمْ اسْتَأْثَرْتُمْ بِهِ سُنَّتِكُمْ، فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ  
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، عَلِيُّ  
 أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ، الْحَسَنُ حُجَّتُهُ، الْحُسَيْنُ  
 حُجَّتُهُ، عَلِيُّ حُجَّتُهُ، مُحَمَّدٌ حُجَّتُهُ، جَعْفَرٌ حُجَّتُهُ،  
 مُوسَى حُجَّتُهُ، عَلِيُّ حُجَّتُهُ، مُحَمَّدٌ حُجَّتُهُ عَلِيُّ حُجَّتُهُ،  
 الْحَسَنُ حُجَّتُهُ، أَنْتَ حُجَّتُهُ، وَ أَنْتُمْ حُجَجُهُ وَ  
 بَرَاهِينُهُ، أَنَا يَا مَوْلَايَ مُسْتَبِيرٌ بِالْبَيْعَةِ الَّتِي أَخَذَ

اللَّهُ عَلَى شَرْطِهِ قِتَالًا فِي سَبِيلِهِ إِشْتَرَى بِهِ أَنْفُسَ  
 الْمُؤْمِنِينَ، فَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَحَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ  
 وَ بِرَسُولِهِ وَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ بِكُمْ يَا  
 مَوَالِيَ أَوْلِيكُمْ وَ آخِرِكُمْ، وَ نُصْرَتِي لَكُمْ  
 مُعَدَّةٌ وَ مَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ، وَ بَرَائَتِي مِنْ  
 أَعْدَائِكُمْ أَهْلِ الْحَرَدَةِ وَ الْجِدَالِ ثَابِتَةٌ  
 لِثَارِكِكُمْ، أَنَا وَ لِيُّ حَمِيدٍ وَ اللَّهُ إِلَهَ الْحَقِّ  
 جَعَلَنِي بِذَلِكَ آمِينَ آمِينَ، مَنْ لِي إِلَّا أَنْتَ فِيمَا  
 دِنْتُ وَ إِعْتَصَمْتُ بِكَ فِيهِ، تَحْرُسُنِي فِيمَا تَقَرَّبْتُ  
 إِلَيْكَ، يَا وَقَايَةَ اللَّهِ وَ سِتْرَهُ وَ بَرَكَتَهُ،

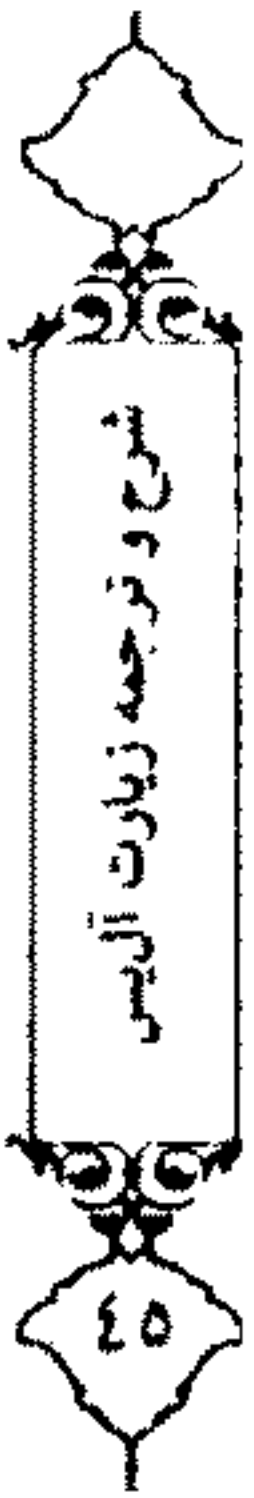
أَغْنِي (أَغْنِي) أَدِنِي أَدْرِكِي، صَلِّ بِكَ وَ  
 لَا تَقْطَعِي، اللَّهُمَّ بِهِم إِلَيْكَ تَوَسَّلِي وَ تَقَرُّبِي،  
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ بِهِم  
 وَ لَا تَقْطَعِي بِحُجَّتِكَ إِعْصِمِي، وَ سَلَامُكَ عَلَى  
 آلِ يَسَّ، مَوْلَايَ أَنْتَ الْجَاهُ عِنْدَ اللَّهِ رَبِّكَ وَ رَبِّي  
 إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي  
 خَلَقْتَهُ مِنْ ذَاتِكَ وَ اسْتَقَرَّرْتَهُ فَيُخْرِجُ مِنْكَ  
 إِلَى شَيْءٍ أَبَدًا، أَيَا كَيْفُونَ! أَيَا مُكُونُونَ!، أَيَا  
 مُتَعَالُونَ!، أَيَا مُتَقَدِّسُونَ!، أَيَا مُتَرَحِّمُونَ!، أَيَا مُتَرَنِّفُونَ!  
 أَيَا مُتَحَنِّنُونَ!، أَسْأَلُكَ كَمَا خَلَقْتَهُ غَضًّا أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ نُورِكَ،  
 وَوَالِدِ هِدَاةِ أُمَّتِكَ، وَامْلَأْ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ،  
 وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ، وَفِكْرِي نُورَ الثَّبَاتِ،  
 وَعَزْمِي نُورَ التَّوْفِيقِ، وَذُكَايِ نُورَ الْعِلْمِ،  
 وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ، وَدِينِي  
 نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ، وَبَصْرِي نُورَ الضِّيَاءِ،  
 وَسَمْعِي نُورَ وَعْيِ الْحِكْمَةِ، وَمَوَدَّتِي نُورَ  
 الْمَوَالَاتِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَنَفْسِي  
 نُورَ قُوَّةِ الْبِرَائَةِ مِنْ أَعْدَاءِ مُحَمَّدٍ وَأَعْدَاءِ آلِ  
 مُحَمَّدٍ، حَتَّى أَلْقَاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ

وَمِيثَاقِكَ، فَلتَسَعِنِي رَحْمَتَكَ يَا وَلِيَّ يَا حَمِيدَ  
بِمَرَّتِي آلِ مُحَمَّدٍ وَ مُسْتَمِعِكَ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ  
دُعَائِي، فَوَفِّئْ مَنجَزَاتِ اجَابَتِي، اَعْتَصِمُ بِكَ مَعَكَ  
مَعَكَ مَعَكَ سَمِعِي وَرِضَايَ يَا كَرِيمُ.



## شرح و ترجمه زیارت آل یاسین



سَلَامٌ عَلَى آلِ يَسٍ

قلب قرآن، هدیه‌ی خداوند سبحان به اهل بیت علیهم السلام درود و سلام خدا بر خاندان کسی که سوره مبارکه‌ی یس بر او نازل شده است؛ یعنی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله دارای چنان مقامی بوده که سوره یس که قلب قرآن است بر او نازل گشته و شما هم از تبار آن شخصیت والامر تبه هستید.

ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيتُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ  
لِمَنْ يَهْدِيهِ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمِ

چه کسانی می‌توانند از سلام به گوهرهای خلقت، بهره‌مند شوند؟

سلامی را که خداوند متعال به عنوان هدیه و عنایت بر آل یس می‌فرستد، همان احسان آشکار او به اهل بیت است و این خوان احسان الهی که بر آنها ارزانی گشته، به قدری مقام بلندی است که اگر غیر از خدا، از عموم انس و جن کسی بخواهد به وجود مبارک آنان سلام کند، باید به صراط مستقیم وارد شده و در آن قرار گرفته باشد.

قَدَاتَاكُمْ يَا آلَ يَسَّ خِلَافَتَهُ وَعِلْمَ مَجَارِي  
 أَمْرِهِ فِيمَا قَضَاهُ وَدَبْرَهُ وَرَثَتَهُ وَزَيْنَتَهُ وَأَرَادَهُ  
 فِي مَلَكُوتِهِ

### تفسیر خلافت اهل بیت و بیان آثار آن

یا آل یس، محققاً خدای سبحان به شما دو چیز بسیار بزرگ و گسترده را عطا کرده است: یکی بخاطر داشتن کمالات و مقامات الهی خلیفه خدا بر روی زمین هستید و از طرفی جانشین بلافصل پیامبر ﷺ برای هدایت امت می باشید؛

دوم، داشتن علم به مسیرهای جریان امر الهی در تمامی مراتب خلقت، یعنی علم امور مربوط به قضای الهی، جریان تدبیر امور ربوبی، جریان و نحوه چینش و تقویت احکام و اوامر الهی، زینت دادن قضا و تدبیر و ترتیب امور الهی و جریان اراده الهی در دایره‌ی گسترده مالکیتش نسبت به همه موجودات را در وجود شما به ودیعت نهاده است.



## فَكَشَفَ لَكُمْ الْغِطَاءَ

برای ساکنان حرم دوست، راز پنهان کجا؟  
از آنجائی که سینه مبارک حضرات معصومین علیهم السلام، محل علم به مجاری امر الهی در تمامی مراتب خلقت می باشد، در واقع پرده از میان آن بزرگواران و آنچه که آنان در هدایت امت بدان نیاز دارند کنار زده شده است و از طرف خدای سبحان صاحب علم لدنی شده اند.

## وَأَنْتُمْ خَزَائِنُهُ وَشُهَدَاؤُهُ وَعُلَمَاؤُهُ وَأَمَنَّاؤُهُ

آثار تجلی علم الهی بر قلب مطهر اهل بیت علیهم السلام  
سینه‌ی شما خزینه علم خداست و شما، شاهدان بر آن علم خدا بوده و متصف به آن هستید و امانتداران خدا می باشید. بنابراین، شما بزرگواران نه تنها شاهد بر علم خدا هستید، بلکه متصف و حامل آن علم نیز می باشید.

## وَسَاسَةُ الْعِبَادِ

سیاستمداران دین و بشریت

حضرات معصومین علیهم السلام در زمان امامتشان، کلمات، گفتار و اعمالشان و در زمان حیاتشان هر کجا که تشریف داشته باشند، مدیر و مدبر امور هدایتی بشریت بوده و امور اصلاح و ارشاد مردم برای رستگاری در دنیا و آخرت، به دست آنهاست.

## وَأَرْكَانُ الْبِلَادِ

آنان تکیه گاهان بحق مردمند

حضرات معصومین علیهم السلام در هر جایی که در بین مردم باشند، تکیه گاه آنها خواهند بود.

## وَقَضَاءُ الْأَحْكَامِ

پیاده کردن احکام الهی و متولیان حدود آن

هر جا حکومتی برپا شود و موقعیت و زمینه‌ای برای شما فراهم آید، حاکم و قاضی اصلی بر مسلمین شما هستید و در شأن شماست که قاضیان احکام و حدود الهی باشید.

## وَأَبْوَابُ الْإِيمَانِ

ذوات مطهره‌ی حضرات معصومین علیهم‌السلام، مجاری فیض الهی تحقق هر کمالی که در سایه‌ی آن، فرد نواقص وجودی خود را برطرف نموده و خود را از معرض آفات و مخاطرات رهایی بخشیده و حقیقت وجودی خود را به وادی ایمن می‌رساند، از دریچه وجودی حضرات معصومین علیهم‌السلام، که دروازه‌های ایمان می‌باشند، صورت می‌گیرد.

## وَسُلَالَةُ النَّبِيِّينَ

اهل بیت، عصاره و شالوده‌ی انبیاء علیهم‌السلام  
 کلمه «سلاله» به چکیده و صاف شده‌ی چیزی گفته می‌شود، بنابراین اهل بیت علیهم‌السلام، عصاره و شالوده‌ی تمام انبیاء علیهم‌السلام هستند.

## وَصَفْوَةُ الْمُرْسَلِينَ

گل‌های برگزیده‌ی باغ رسالت  
 یعنی اهل بیت برگزیدگان از میان همه انبیائی هستند که مأمور و مرسل از جانب حق تعالی بوده‌اند. به عبارت دیگر، نسبت به همه انبیاء، سلاله‌ی آنهایند و نسبت به رسولان الهی که از میان انبیاء به

شرف رسول الله انتخاب شده‌اند، صاف شده و برگزیده‌ی آنان هستند و این در مقایسه با مرتبت قبلی، مقام بالاتری است.

وَعِترَةُ خَيْرَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

افتخاری خاص برای اهل بیت علیهم السلام

ما اهل بیت، نه تنها سلاله و چکیده‌ی انبیاء و برگزیده‌ی خاص مرسلین بوده و کمالات و فضایل آنان را دارا می‌باشیم، بلکه علاوه بر آن، خانواده و فرزندان برگزیده‌ی پروردگار برای انس و جن، محمد مصطفی صلی الله علیه و آله هستیم و این افتخارِ عترت برگزیده‌ی پروردگار عالمیان بودن، در ادامه‌ی سلاله‌ی انبیاء و برگزیده‌ی خاص مرسلین بودن، مقام بالاتری است که تنها شامل حضرات معصومین علیهم السلام می‌باشد و لا غیر.

وَمِنْ تَقْدِيرِهِ مَنَائِحُ الْعَطَاءِ بِكُمْ انْفَاذُهُ

شما و راهتان کمال من است

خداوند منان این چنین مقدر فرموده و تقدیرش نیز حتمی است که هر کمالی که به انسان برسد، باید به واسطه‌ی وساطت اهل‌البیت به وقوع بپیوندد و این خود مقام و منزلت دیگری برای آنان است.

فَمَا شَيْءٌ مِنَّا إِلَّا وَأَنْتُمْ لَهُ السَّبَبُ وَإِلَيْهِ السَّبِيلُ

اهل بیت، اساس و شاهراه هدایت

هیچ کمال و حُسنی برای ما نبوده و در ما وجود ندارد الا اینکه وجود اقدس شما حضرات معصومین علیهم السلام سبب حصول آن شده و راه رسیدن به آن حُسن و کمال نیز فقط شما هستید.

خِيَارُهُ لَوْلِيَّكُمْ نِعْمَةٌ وَإِنْتِقَامُهُ مِنْ عَدُوِّكُمْ سَخَطَةٌ

دوستی و دشمنی با اهل بیت علیهم السلام دایر مدار وصول نعمت

وسخط الهی

اگر خداوند کسی را پسندیده و به عنوان نعمت بخواهد راه‌های هدایت را پیش روی او بگذارد تنها علت آن است که مُهر محبت شما اهل بیت، بر صفحه‌ی دل و جان او خورده است. در مقابل، اگر خدای سبحان بخواهد از کسی انتقام بگیرد (مراد از انتقام، خشم، غضب و نارضایتی حق تعالی است) و راه‌های هدایت را پیش پای کسی نگذارد، در واقع به خاطر آن است که آنان دشمن شما بودند؛ یعنی کسانی نزد خداوند جزو «مغضوب» علیهم هستند که با شما سر دشمنی داشته باشند.

فَلَا نَجَاةَ وَ لَا مَفْزَعَ إِلَّا أَنْتُمْ وَ لَا مَذْهَبَ عِنْدَكُمْ

کدام نجاتی؟ کدام پناهی؟ کدام راهی غیر از راه آنان؟  
 پس اگر بخواهیم در مکانهای رفیعی قرار گیریم که سیلاب  
 وحشتناک شیطان و هواهای نفسانی ما را با خود نبرده و پناهگاه  
 امنی پیدا کنیم، هیچ راه نجاتی و هیچ پناهگاهی نخواهد بود مگر  
 شما اهل بیت و هیچ عقیده و طریقه‌ای غیر از راه پاک شما نداشته  
 و درب هیچ خانه‌ای جز خانه‌ی شما را نمی‌توانیم بزنیم.

يَا أَعْيُنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ

دیدگان بینای الهی در میان خلق

از آنجائی که در اندرون سینه‌ی مبارک آنان چراغ علم الهی  
 فروزان است، در هدایت امت به سوی الله تعالی، چشم بینای حق  
 سبحانه هستند.

## وَ حَمَلَةَ مَعْرِفَتِهِ

حاملان، حافظان و راویان معرفت الله

یکی از مناقب شریف و راقی اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام این است که ایشان هم به نحوی که خود خداوند متعال خود را به آن‌ها شناسانده، او را شناخته و به او معرفت دارند و هم نگاهبان شناخت و معرفتی هستند که خدا به آنان عنایت کرده است؛ فلذا هم می‌توانند از معرفت الله و شناختی که به خدا پیدا کرده‌اند، سخن بگویند، و هم دیگران را به سوی الله رهنمون سازند.

## وَ مَسَاكِنَ تَوْحِيدِهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ

خانه‌های یکتاپرستی

حضرات معصومین علیهم السلام نه تنها حامل معرفت الهی هستند، بلکه توحید حق تعالی به بهترین نحو ممکن در خانه‌ی وجودی آنان استقرار یافته، و حمل می‌گردد و قبل از اینکه به عنوان عالی‌ترین موهبت به دیگران اعطا گردد، در وجود آنان رحل اقامت افکنده و از آنجا به دیگران ریزش می‌نماید. و در تمامی خلقت (مراد از سماء و ارض کنایه از همه جااست) غیر از چهارده معصوم علیهم السلام کس دیگری این منصب و اوصاف را ندارد.

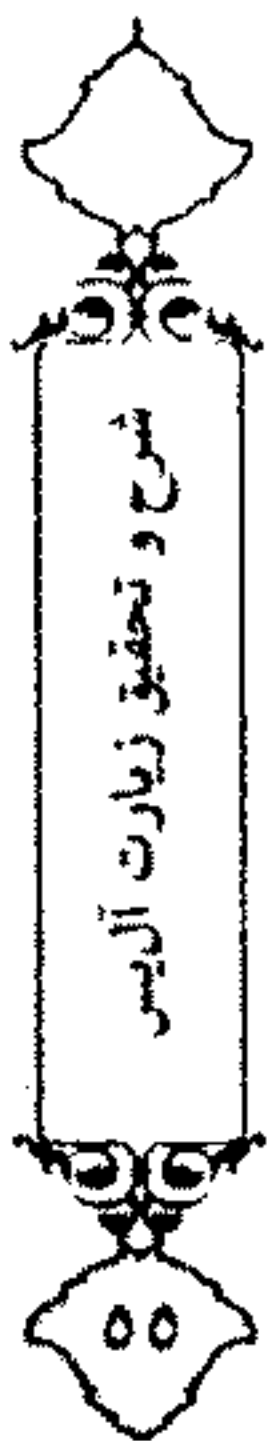
وَ أَنْتَ يَا مَوْلَايَ وَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ بَقِيَّةَهُ وَ كَمَالَ  
نِعْمَتِهِ وَ وَارِثَ أَنْبِيَائِهِ وَ خُلَفَائِهِ مَا بَلَّغْنَاكَ مِنْ دَهْرِنَا

**يا بن الحسن!**

در این روزگار تاریکی که ما بسر می‌بریم تدبیر، سرپرستی و مدیریت همه شئونات من و همه امت به دست شما است اکنون تنها شما هستید که دلیل آشکار خداوندی برای من و همه خلایق می‌باشید وجود مقدس شما است که تنها باقی‌مانده‌ی الهی برای هدایت امت و نجات آنان از جمیع بلایا است.

**يا بن الحسن!**

این تنها وجود شماست که به مثابه‌ی نخی همه دانه‌های نعمتهای خداوندی را هویت داده و آنها را به ثمر می‌نشانند؛ و این خورشید وجود شما و آب حیات حکمت هستی شما است که ارث بجای مانده انبیاست.



شرح و تحقیق زیارت آل‌یسر



وَصَاحِبُ الرَّجْعَةِ لِيُوعِدَ رَبَّنَا الَّتِي فِيهَا دَوْلَةُ الْحَقِّ  
وَ فَرَجُنَا وَ نَصْرُ اللَّهِ لَنَا وَ عِزُّنَا

رجعت، حقیقتی قرآنی، ساری در اهم

یابن الحسن! شما تنها امامی هستید که در زمان برپایی حکومتان، انبوهی از انسان‌های صالح و برجسته‌ای را که قرن‌ها است از دنیا رفته‌اند از زمان حضرت آدم تا خاتم آنان، دوباره به اذن الله تعالی زنده می‌شوند و در جهت تشکیل حکومت جهانی توحیدی، شما را یاری می‌کنند. این وعده تخلف ناپذیر الهی است. در آن عصر اسلام و مسلمین دوباره عزت اصلی خود را به دست آورده و همه نوع نصرت الهی و گشایش برای اسلام و خود وجود مقدس و دردمند شما، و فرج و گشایش برای عموم مسلمانان و اجتماع آنان و تک تک افراد زحمت و رنج کشیده‌ی به مقصد نرسیده‌ای که فرج خصوصی برای آنان حاصل می‌شود و به مقصد می‌رسند.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ

پرچم هدایت در حضور و غیبت تا رجعت  
سلام و درود خدا بر تو یابن الاعلام اللاتحه؛ ای کسی که  
خدای سبحان به جهت رساندن بندگانش به مقاصد عالیه، شما را  
به عنوان علامت و نشانه‌ی هدایت به سوی خویش قرار داده که  
این روشنگری و پرتو افشانی شما همواره برپا بوده است.

## وَ الْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ

### چشمه‌های جوشان علم

سلام و صلوات خدا بر شما یابن العلوم الکامله! شما دریای  
جوشان علم و حکمتی هستید که خداوند سبحان به شما ارزانی  
داشته و یا شما علمی هستید که خداوند آن را در میان این امت  
ریخته است و هرگاه که سرگشتگان وادی جهالت و ضلالت رو  
به سوی شما آورند، آن تشنگان را از دریای علم الهی خود،  
سیراب می‌سازید.

وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ

آب زلال تشنه کامان

یا حجت الله! شما همان بارانی هستید که در اوج سختی و مشقت و زمان نومیدی انس و جن از همه‌ی مدعیان هدایت، فرو باریده و با ظهور و قیام خود بشریت را نجات خواهید داد.

وَعَدًا غَيْرَ مَكْذُوبٍ

تحقق دولت کریمه‌ی حضرت حجت، وعده‌ی راستین الهی خدای سبحان تحقق دولت حقه‌ی خود را توسط حضرت صاحب <sup>صلوات الله</sup> <sup>سائمه نظیه</sup> وعده داده است و در این وعده‌ی الهی هیچ کذب و تخلفی وجود ندارد.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمَرْتِي وَالْمَسْمَعِ الَّذِي بَعَيْنِ اللَّهُ  
مَوَاطِئَهُ وَبِيَدِ اللَّهِ عُهُودُهُ وَبِقُدْرَةِ اللَّهِ سُلْطَانُهُ

### حکومتی در منظر الهی

سلام خدا بر تو ای امام زمان، ای کسی که پیوسته در جایگاهی  
قرار داری که تمام پیمانهای محکم و وعده‌هایی را که در اداره‌ی  
حکومت خود با افراد و مردم می‌بندید، در محضر خداست و حق  
سبحانه همه‌ی آن پیمانها را می‌بیند و تمام وعده‌های شما که بسته  
می‌شود، در واقع به دست خداست که صورت می‌گیرد و  
سلطنت شما، تجلی قدرت خداست.

أَنْتَ الْحَلِيمُ الَّذِي لَا تُعَجِّلُهُ الْغَضَبَةُ

### بردباری در عین برخورداری از قدرت

یا بن الحسن! سلام و صلوات خدا بر شما، ای کسی که دارای  
شخصیت بردبار و صبوری هستید که هیچ وقت غضب و خشم،  
علیرغم داشتن قدرت، باعث تحریک بی‌مورد و خروج شما از  
مدار حق و حقیقت نمی‌شود.

وَ الْكَرِيمِ الَّذِي لَا تُبَخِّلُهُ الْحَفِيظَةُ (الغَضَبَةُ)،

گذشت و بخشش، سیره‌ی کریمان

یا بن رسول الله! شما همیشه سخاوتمند و شرافتمند بوده و از عزت نفس برخوردارید و پیوسته اخلاق و افعال پسندیده‌ی زیاد و گوناگونی از شما صادر می‌شود. کرامت و بزرگواری شما به حدی است که نه تنها به هنگام حکومت و برخوردارگی از قدرت از جاده عدالت - با تمامی ابعاد آن - خارج نمی‌شوید، بلکه بخل ناشی از غضب را در تمامی اشکال آن، اجازه ورود به حریم کرامت و بزرگواری خود نداده و همگان را از خوان نعمت و بخشش گسترده‌ی خود، پیوسته و در همه مراحل متمتع می‌سازد.

## وَ الْعَالِمُ الَّذِي لَا تُجَهَّلُهُ الْحَمِيَّةُ

شایسته سالاری در حکومت عدل منتظر

ای امام عصر! شما عالم و دانایی هستید که وقتی حکومت تشکیل می‌دهید در حکومت، فامیل‌بازی به سراغ شما نخواهد آمد، کما اینکه در حکومت عثمان خلیفه سوم وقتی که حکومت و بیت المال دست او افتاد همه فامیلهای خود را بر دیگران ترجیح داد و این حالت در او باعث شد که هم بر خوردهای جاهلانه با افراد تحت حکومتش کند و هم تصرفات نابخردانه‌ای در بیت المال مسلمین انجام دهد.<sup>۱</sup>

## مُجَاهِدَتُكَ فِي اللَّهِ ذَاتُ مَشِيَّةِ اللَّهِ

باشکوه‌ترین صحنه‌ی جهاد در تاریخ

ای مولای من! شما برای تشکیل دولت کریمه متحمل زحمات و مشقات زیادی خواهید شد و برای تحقق اهداف الهی، تمام قدرت خویش را بکار خواهید گرفت و تمامی این تلاش و مجاهده‌ی خالصانه‌ی شما، عین مشیت و خواست حق تعالی می‌باشد.

۱- شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید

۲- و نیز از صحاح سته

وَمُقَارَعَتِكَ فِي اللَّهِ ذَاتُ إِنْتِقَامِ اللَّهِ

شروع قیام او همان انتقام خداست  
یا بن النبأ العظیم!

حادثه‌ی بسیار بزرگ، کوبنده و ناگهانی ظهور، قیام و تشکیل حکومت عدل جهانی شما، بی‌امان همه‌ی خار و خاشاکها و پرچم‌های کفر، الحاد، نفاق و بدعتها را در هم کوبیده و ریشه کن خواهد کرد و این حادثه‌ی سراسر سرور و بهجت برای اهل ایمان، و خردکننده و درهم کوبنده برای دیگران، هم در راه خدا است و هم عین غضب و خشم خدا بر اهل کفر و نفاق می‌باشد.

وَصَبْرُكَ فِي اللَّهِ ذُو أَنَاةٍ اللَّهُ

یا حجت الله!

شما در زمان غیبت کبری، یک صبر بزرگی دارید که از عظمت و سنگینی آن، جز خودتان و خدای سبحان آگاه نیست. در هنگام تشکیل حکومت عدل جهانی هم صبری خواهید داشت که باز از وسعت و بزرگی آن، خدای سبحان آگاه است و در هر مقطعی که صبر می کنید، صبر شما برای خداست.

وَشُكْرُكَ لِلَّهِ ذُو مَزِيدِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ

شکر، کلید ریزش فیوضات و رحمت‌های الهی

یا حجت الله! هم شکر شما در برابر عنایات عالی‌ای که خدا به شما کرده است، به خاطر خود اوست و هم در سایه آن به طور پیوسته مورد تفضل مضاعف خدا هستید.



السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَحْفُوظًا بِاللَّهِ

محفوظ در ید قدرت خدائی

سلام و درود خدا برتو! ای کسی که به وسیله خداوند از هر گونه فرسودگی در امانید و همیشه او مراقب شماست که از بین نروید و به عنوان «مهمترین راز»، نگهبان توست.

اللَّهُ نَوَّرَ أَمَامَهُ وَوَرَاءَهُ وَيَمِينَهُ وَشِمَالَهُ وَفَوْقَهُ وَتَحْتَهُ

عدم امکان ورود شیطان به حریم نورانی امام

یکی دیگر از نتایج روشنی چراغ علم الهی در اندرون حضرت علیه السلام این است که آینده و گذشته (امامه و وراثه)، مصالح و مفاسد همه‌ی امور (یمینه و شماله) و اطلاع از مجاری علم و اراده و قدرت الهی از محضر ربوبی تا جریان آن در همه موجودات (فوقه و تحته) برای آن حضرت حاصل است.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَخْزُونًا فِي قُدْرَةِ اللَّهِ، نُورٌ سَمِعُهُ وَبَصَرُهُ

### مخزون در گنجینه قدرت خدا تا عصر ظهور

«خزن» به معنی حفظ و نگهداری از شیء توأم با ذخیره کردن آن است و «مخزون» عبارت است از شیء نگهداری و ذخیره شده. جمله‌ی «مَحْفُوظًا بِاللَّهِ» که قبلاً بدان اشاره گردید، بیانی برای قدرت ظاهری حضرت بود. یعنی همین که هزار و اندی سال است که ایشان با بدن عنصری خود زنده‌اند، خود نمادی از قدرت آشکار آن حضرت است. ولی مراد از مخزون در قدرت الهی این است که خدای سبحان حضرت را به عنوان قدرت پنهان خویش، برای روز قیام موعود حفظ کرده و در عین حال پنهان بلا استفاده نیست بلکه سمع و بصر حضرت که کنایه از حیات او در محضر ربوبی و میان مردم است در نهایت بهره برداری است.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ

ظهور حضرت حجت، تفسیر روشن آیه‌ی شریفه‌ی «وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا»<sup>۱</sup>

سلام و درود خدا برتو! ای کسی که وعده خدائی، وعده‌ای که تحقق آن را خدای سبحان خود ضمانت فرموده است؛ و ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾<sup>۲</sup>، یعنی «همانا خداوند خلف وعده نمی‌کند.»

و يَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ

استوار بر پیمان هر اندازه که طول بکشد  
 یابن رسول الله! شما آن کسی هستید که خداوند از شما پیمان  
 استوار و محکمی گرفته و آن را جزو وظائف امامت شما قرار داده  
 و نسبت به آن عهد و پیمان استوار تأکید کرده که مدتی غائب  
 شوید و بعد هر زمانی که او بخواهد ظاهر شده و جامعه را پر از  
 عدل و قسط فرماید.

۱ - نساء، آیه ۱۲۲.

۲ - رعد، آیه ۳۱.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَدَيَّانَ دِينِهِ

دعوت کننده به سوی خدا، سیاستگذار دین الهی  
 درود و سلام خدا بر تو! ای مظهر اسم حسنی «دیان»، ای کسی  
 که مردم را به سوی خدا و دین او می خوانی و ای کسی که خدا او  
 را داور، حسابرس، حاکم، فرمانروا، سیاستگذار و مدبر در دین  
 خود نهاده است.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ

احیاء حقوق الهی، به دست آخرین جانشین خدا  
 درود و سلام خدا بر تو! ای کسی که جانشین خدا بر روی  
 زمین و یاری دهنده حق پایمال شده خدا هستید.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ دَلِيلَ إِرَادَتِهِ

وجود شریف او نشانه این است که خدا با ما سر و سودائی دارد سلام و درود خدا بر شما یابن الحُججِ البالغات! ای کسی که بزرگ‌ترین حجت برای مقصد و مقصود ما که الله است می‌باشید و ای کسی که وجودش، فی نفسه دلالت کننده و نشان‌دهنده‌ی این است که خدا اراده کرده است که بندگانش را به سوی خودش رهنمون سازد.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِي كِتَابِ اللَّهِ وَ تَرْجُمَانَهُ

او پیوسته با قرآن است و قرآن هم همیشه با او یا بن الحسن! تمامی ابعاد وجودی شما بیانگر نکات و حقایق قرآنی بوده و در واقع تمامی معانی و بطون قرآن در وجود شما مجسم گردیده چرا که شما بهترین گشاینده‌ی رازها و بطون آیات الهی و ترجمان کتاب الهی هستید. شما در آئینه‌ی قرآن، نظاره‌گر تجلیات انوار خداوند سبحان می‌باشید چرا که «فتجلی لهم سبحانه فی کتابه»، فلذا راه و رسم هدایت امت را آنگونه که باید دریافت و آن اندازه که لازم و مناسب است بیان می‌کنید و این است معنای مترجم قرآن بودن شما.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ

پیش فرض همه‌ی لحظات و احوالات زندگی  
الفاظ «آناء» و «اطراف» هر دو به یک معنا می‌باشند و برای  
اجتناب از تکرار، هم آناء آمده است و هم اطراف، و در جمله‌ی  
مذکور، بیانگر تمامی ساعات شبانه‌روز است.

سلام و درود خدا بر شما ای امام زمان! ای کسی که در تمامی  
ساعات شبانه‌روز، در منظر ما هستید و در تمام حالاتی که در لحظه  
لحظه‌های شبانه‌روز برای ما پیش می‌آید، مقتدا و امام ما شما  
هستید.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

او باقیمانده‌ی موجود و موعود خدا بر روی زمین است  
سلام و درود خدا بر شما ای پسر رسول خدا! ای کسی که تنها  
باقی‌مانده برای خدا و از خدا بر روی همین کره خاکی هستید.  
سلام بر کسی که خدا او را باقی نگه داشته است. از کمال‌الدین  
صدوق رحمه‌الله نقل شده که امام باقر عليه السلام فرمودند: وقتی که  
فرزندم امام زمان ظهور کنند، اولین کلامش این است که  
می‌فرماید: منم بقية الله و حجت و خليفه‌ی خدا بر شما. لذا

هر کس به آن حضرت سلام کند خواهد گفت: «السلام عليك يا بقية الله في ارضه»<sup>۱</sup>.

## السلام عليك حيث تقوم

حضرات معصومین علیهم السلام الگوی ما در زندگی روزمره این فقره از زیارتنامه، شروع سلامهائی است که در آنها به هجده حالت حضرت توجه شده است.

یا بن رسول الله! شما علاوه بر رعایت آداب و اصول نماز چون قنوت، رکوع، سجود و غیره، معیاری را برای ما معرفی می کنید که دیگران آن سنگ آسیاب را ندارند و آن محرز بودن امامت، رهبری و ولایت شما، در تمامی حالات مذکور است، یعنی هر مسلمانی علاوه بر اینکه آداب و ضوابطی را که شما در انجام امورات فوق معرفی می فرمایید، باید رعایت کرده و دنباله رو شما باشد؛ امامت و ولایت شما را نیز که جوهره‌ی آن اعمال و اذکار و اوراد است، باید درک و قبول داشته باشد؛ و خداوند متعال، جان همه‌ی آن اعمال را علاقه و محبت به شما خاندان عزیز و مطهر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله قرار داده است.

۱- میزان الحکمة، محمدی ری شهری، باب بقية الله.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تَقْعُدُ

يا بن رسول الله! سلام خدا بر حالات متعدد ذکر شما و نیز سلام و درود خدا بر قعود و غیبت شما در پس پرده‌ی دوران جانکاه غیبت کبری، که سخت‌ترین نوع مجاهده و صبر الهی در عالم ممکنات است.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تَقْرَأُ وَ تَبِيُّ

عملکرد او با قرآن

یا حجت الله! سلام و درود خدا بر شما آن زمانی که وجود نورانی شما، پذیرای کلمه به کلمه و آیه به آیه‌ی کتاب آسمانی وحی گشته و در مقام قرائت آیات الهی بر می‌آئید و سلام و درود خدا بر شما، آن زمانی که تمامی تفسیرهای نادرست و ابهامات و شبهات ایجاد شده را از کتاب آسمانی زدوده و آن را آن گونه که هست و به مقداری که برای هدایت مردم لازم می‌باشد، آشکار و ظاهر می‌سازید.



## السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تُصَلِّيَ وَ تَقْنُتُ

جامع ترین شیوهی توجه پیوسته به خدا

یا حجت الله! سلام و درود خدا بر شما، آن شخصیت و حقیقتی که به طور پیوسته و همیشه منعطف و متوجه به خداست. و سلام بر آن زمانهائی که در مقابل عظمت حق تعالی خم شده و سر تعظیم فرود می آورید و در نهایت خضوع و اظهار فروتنی سر و پیشانی مبارک را به خاک می مالید و در این امر مداوم و پیوسته اید.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تَعُوذُ (تَعُوذًا) وَ تَسْبِيحُ

ادای حق عبودیت

سلام و درود خدا بر شما، یا بن الحسن! آن زمانی که به خدای سبحان چنگ می زنید و در هیچ امری خود را مستقل از خدا نمی دانید و نمی بینید و همیشه ملازم خدائید. و در همه شئون خود به حق تعالی پناه می برید که این خود عین تسبیح خداست.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تَهَلَّلُ وَتُكَبِّرُ

سلام و درود بر شهود شما از مقام احدیت، و کبریائی او سبحانه و تعالی

یا بن الحسن! سلام و درود خدا بر شما و بر آن مشاهدات و معایناتی که از وحدانیت، احدیت و کبریایی خدای سبحان دارید. سلام و درود بر همه‌ی مراتب شهود شما.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تَحْمَدُ وَ تَسْتَغْفِرُ

یا بن الحسن! شما در برابر هر نوع نعمت و فضیلتی که خدای سبحان به شما عنایت می‌نماید، پیوسته ذکر شریف «الحمد لله» را بر زبان و قلب مبارک خود جاری می‌کنید، همچنان که ذکر شریف «استغفرالله ربی و اتوب الیه» هم جزو برنامه عبادی شماست. لذا ما هم به پیروی از خود خدای سبحان، بر تمامی آن لحظات مبارکی که اذکار فوق بر زبان و قلب مطهر شما جاری می‌شود، سلام و درود می‌فرستیم.

السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تُمَجِّدُ وَ تَمْدَحُ

درک مجد و ثنای برخاسته از معرفت شهودی

سلام و درود خدا بر شما ای فرزند رسول الله! بر آن زمان و یا حالت ثابتی که مشتمل بر ادراکی است که خدای سبحان از عظمت و فضل وجودش، شما را با خبر کرده و از آن جهت که خداوند تعالی شما را به حریم قدس خویش راه داده و می‌توانید در قالب و دایره‌ی بندگی، فضل و کثرت بخشش الهی را درک نموده و با تمام وجودتان او را بزرگ بدارید.

السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تُمَسِي وَ تُصْبِحُ

ذکر صبح و شام من، توئی!

یابن رسول الله!

سلام و درود خدا بر شما، بر آن زمانی از عمر مبارک تان که صبح را به شام رسانده و به شب وارد می‌شوید و سلام خدا بر آن زمانی که شب را به پایان رسانده و صبح می‌نمائید.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى

تاریک‌ترین و طولانی‌ترین شب

سلام و درود خدا بر شما بر آن هنگامی که شب یلدا ی غیبت کبرای شما، تمام شود و به صبح ظهور و طلوع نور الهی رسیده و زمین و اهل آن، مشمول ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ﴾ گشته و دولت حیات ابدی و ظهور و بروز حقائق و معارف در دینهی سینهی مطهر و مبارک شما، حیات همه‌ی آدم و عالم را، مبدل به صبح روشن و وصول به حقیقت سازد.

السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

هماهنگی حیات خود با حیات امام زمان

کلمه «آخرت» و «اولی»، هر دو صفت بوده و همیشه نیاز به موصوف دارند و مهمترین موصوف آن دو، حیات است؛ یعنی «حیات اخروی» و «حیات دنیوی»، فلذا در اینجا می‌گوئیم:

سلام و درود خدا بر شما یا بن الحسن! هم بر حیات اخروی شما و هم بر حیات دنیوی شما.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَجَ اللَّهِ وَ دُعَاتِنَا وَ هُدَاتِنَا  
وَ قَادَتِنَا وَ أَيْمَتِنَا وَ سَادَتِنَا وَ مَوَالِينَا

با بودن چنین حجت‌هایی، چه جایی برای عذر و بهانه سلام و درود خدای سبحان بر همه‌ی شما اهل‌البيت، بزرگوارانی که خداوند تعالی آنان را جهت هدایت ما، به عنوان دلائلی که مقصود و مقصد را به خوبی روشن می‌کنند، قرار داد. اینان حجت‌های الهی بر روی زمین هستند که به وسیله‌ی آنان به سوی مقصود رهسپار می‌توان شد و نیز اینان کسانی هستند که بدانها، خداوند عزیز و حکیم احتجاج خواهد نمود تا جایی که هیچ‌گونه عذری برای دیگران، در طی طریق حق باقی نماند.

**سیادت و سروری امت در دست اهل‌البيت علیهم‌السلام**

سلام و درود خدا بر شما بزرگواران، ای کسانی که شرف و بزرگواری را خداوند در شما قرار داده تا سید و سرور و سالار ما باشید و ما برای پیمودن راه خدا و وصول به حق سبحانه، شما را رهبر خود قرار دهیم.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ نُورُنَا وَ أَنْتُمْ جَاهُنَا أَوْقَاتَ صَلَوَاتِنَا

**چراغ پر نور درون و برون ما شمائید!**

سلام و صلوات خدا بر شما اهل البیت! شما نور ما هستید، هم در عقائد، هم در اعمال صالح و هم در اخلاق و سجایای فردی و اجتماعی. به برکت وجود شما است که هیچ گونه تاریکی برای پیرو حقیقی شما وجود نداشته و او در هیچ امری از امور دنیا و آخرت با بن بست مواجه نخواهد شد.

یا اهل بیت النبوه! از آن جهت که خداوند از علم خود به وفور در سینه‌ی شما ریخته است و به علم الهی نورانی شده‌اید، شیعیان راستین شما هم به وسیله نور علم شما نورانی بوده و هیچ مشکلی مانند مشکلات فرقه‌های دیگر و ضلالت و تاریکیهای آنها، گریبان آنها را نمی‌گیرد.

وَعِصْمَتَنَا بِكُمْ لِدُعَائِنَا وَصَلَاتِنَا وَصِيَامِنَا

وَإِسْتِغْفَارِنَا وَ سَائِرِ أَعْمَالِنَا

جاه و جلال ما شمائید!

یا حجج الله! اگر برای ما قدر و منزلت و شرفی هست، همانا ناشی از شرف و علو منزلت شما می باشد. این شمائید که در تمام نمازهای ما آبروی ما هستید، هم در ظاهر آن ما شما را مقتدا و الگوی خود قرار داده ایم. و هم، باطن نماز ما از طریق ولایت شما نورانی است، چرا که نماز بدون ولایت شما مردود است، کما اینکه هیچ عملی قبول نمی باشد.

وَإِسْتِغْفَارِنَا وَ سَائِرِ أَعْمَالِنَا

صیانت اعمال در سایه ی پیروی از اهل البیت

اگر ما بخواهیم از نظر عقیده و عمل محفوظ بوده و هیچ گونه اعوجاج در اخلاق و عمل نداشته باشیم، بایستی به شما رجوع نموده و تمامی رفتار خود را با شما تنظیم و هماهنگ نمائیم: در دعا کردن، نماز خواندن، روزه گرفتن، یا استغفار نمودن و سایر اعمال و کرداری که از ما صادر می شود.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُولُ

آرزوئی که باید با آن زیست و با آن مُرد

یا بن الحسن! سلام و درود خدا بر شما، ای امام و مقتدائی که به او امید و آرزو می‌رود، شما تنها امامی هستید که فعلاً مصلحت الهی در مخفی بودن و ماندن او است، ولی نه مخفی بودن که در خاطره‌ها هم مخفی بماند و آهسته و آهسته به فراموشی سپرده شود. نه هرگز! بلکه شما آن مخفی هستید که باید ظاهرترین و مورد پردازش‌ترین و زنده‌ترین و نقدترین شیء در خاطره‌ها باشد.

## السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ

فراگیرترین رحمت و عنایت از طرف خدای متعال به وجود مبارک حضرت ولی عصر

یا بن الحسن! سلام و درود خدا بر شما، آن سلام و تحیت و بزرگداشتی که در قالب کوتاه‌ترین و در عین حال جامع‌ترین کلامی که دربرگیرنده‌ی هر نوع روش و ابزاری که به وسیله‌ی آن بتوان مقام و منزلت شما را بزرگداشت می‌باشد، عرضه می‌شود.



إشْهَد يَا مَوْلَايَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ  
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ  
لَا حَبِيبَ الْأَهْوَى وَآهْلَهُ

جام حکمت را در همهی مراحل آن، از دست علی و اولاد او،  
باید نوشید

یا بن الحسن! در مورد خدا اعتقاد من این است که: «لا اله الا  
الله وحده لا شریک له»، و در مورد پیامبر گرامیش این است که او  
صد در صد، عبد و بندهی خدا و فرستادهی او برای هدایت بشر  
آخرالزمان است.

و نیز اعتقاد دارم که در عالم هستی جز محمد و اهل و آل او، برای  
خدا محبوبی نیست و ما نیز محب و دوستدار شما هستیم اگر لیاقت آن  
را به واسطه‌ی بزرگواری شما پیدا نموده و شما آن را از روی کرم  
بپذیرید.

عشق محمد بس است و آل محمد

سعدی اگر عاشقی کنی و جوانی

وَأَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ، وَأَنَّ الْحَسَنَ حُجَّتَهُ، وَأَنَّ  
 الْحُسَيْنَ حُجَّتَهُ، وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتَهُ، وَأَنَّ  
 مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ، وَأَنَّ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ،  
 وَأَنَّ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتَهُ، وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتَهُ،  
 وَأَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ، وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ  
 وَأَنَّ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَ أَنْتَ حُجَّتُهُ

همه انبیاء و اوصیاء و اتمهای آنان، زمینه ساز خلقت کمال  
 موجودات عالم شدند  
 یا بن رسول الله! من تنها دلیل روشنی را که بدون هیچ افراط و  
 تفریطی بتواند مرا به سعادت و کمال انسانی که عبارت است از  
 وصول به حق تعالی رهنمون ساخته و هدایت کند، شما و اجداد  
 طاهرین شما می دانم. من در علم و عمل، علوی، حسنی، حسینی،  
 سجادی، باقری، صادقی، موسوی، رضوی، تقوی، نقوی، عسکری  
 و مهدوی هستم.

وَأَنَّ الْأَنْبِيَاءَ دُعَاةٌ وَهُدَاةٌ رُشِدِكُمْ،  
 أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَخَاتِمَتُهُ،

سرسلسله‌ی هدایت همه‌ی انبیاء شماست

یا بن الحسن! اعتقاد دیگری که داشته و با آن زندگی می‌کنم  
 این است که جوهره‌ی دعوت و هدایت تمام انبیاء گذشته نیز همان  
 ماهیت و حقیقت دعوت و هدایت شما بوده است.

شما اهل بیت اولین تان، اولین مسلمان و ایمان آورنده به پیامبر  
 بود و تا آخرین قطره خون پاکش در راه اعتلای دین الهی و  
 حراست از سنت رسول الله ایستاد و بالآخره «فُزْتُ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ»  
 گویان، به دیدار حق شتافت. و همین طور آخرین کسی که علم  
 هدایت الهی را در زمانی که کفر و جهالت همه جا را فراگیرد  
 برخواهد افراشت، از شماست.

وَ أَنْ رَجَعْتُمْ حَقُّ لَأَشَكَّ فِيهَا

پایان حکومت حضرت حجت و آغاز حکومت ۵۰ هزار ساله برگشتن و برگرداندن دوباره‌ی شما به این زندگی دنیوی بعد از رحلت حضرت صاحب علیه السلام، و تشکیل حکومت توحیدی طولانی و گسترده و قلع و قمع کردن محض الکفرها از اول تا آخر عالم و محظوظ شدن همه‌ی محض الایمان‌های عالم در آن برگشت به عالم دنیا، واقعیت غیر قابل انکار بوده و من در آن هیچ شکی ندارم؛ همچنان که آیات زیادی از قرآن و سنت صحیحه برحقانیت رجعت دلالت دارد.

وَلَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمْنًا

مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا

ایمان بدون پیروی از آنان، سودی نخواهد داشت

در این قسمت از زیارتنامه هم که پیش از آن به حضرت عرضه

داشتیم که:

یا بن الحسن! شما شهادت بدهید که من دارای چنین عقائدی

هستم (یعنی ایمان به خدا و وحدانیت او و اینکه از پیامبر اکرم تا

خود شما همه دلیلها و حجت‌های فرستاده از جانب حق تعالی

هستید و اول و آخر و پایان هدایت همه انبیا با شماست و به شما

ختم می‌شود و اینکه بعد از ظهور شما و پایان حکومت تان، عالم

رجعت برپا می‌شود.)، اکنون حضرت می‌فرمایند: ای بندگان خدا

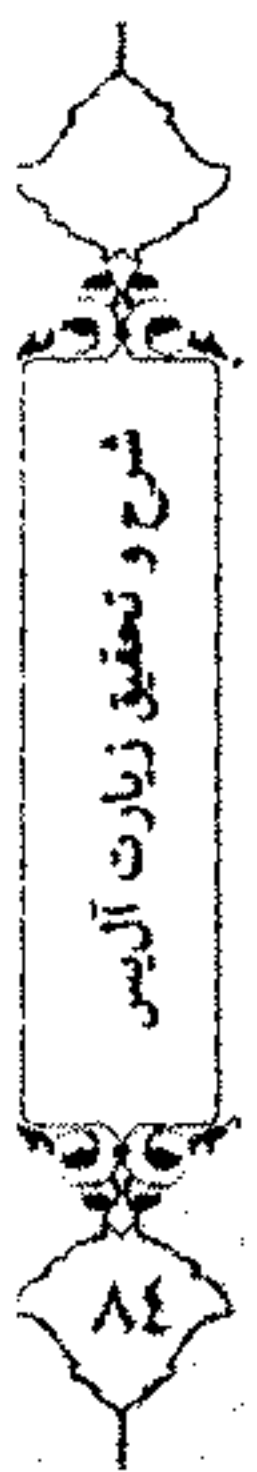
و ای شیعیانم بدانید که صرف آن ایمانی که گفتید من بدانها

شهادت دهم و عقائدی را که دارید، در نجات شما کفایت

نمی‌کند. بلکه باید در کنار آن اعتقادات و ایمان، به اعمال صالحه

مشغول شوید و یا اگر موفق به اعمال نیکو و صالح نیستید، لااقل

گناه نکنید و عمر عزیز خود را در راه گناه تباه نسازید.



شرح و تحقیق زیارت آل‌یسر

## وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ

مرگ حق است و گریزی از آن نیست  
 موت حق است بدین معنی که در هر جایی که مرگ فرود  
 آید، هم از نظر محل (که عبارت است از انسان) و هم از نظر زمان  
 (که همان «اجل» و وقت برخورد مرگ با انسان است)، وقوع آن  
 کاملاً به جا و حتمی می باشد.

## وَأَنَّ مُنْكَرًا وَنَكِيرًا حَقٌّ

شب اول قبر، شب تعیین تکلیف کلی میت  
 یابن رسول الله! من اعتقاد دارم که وقتی مرا در قبر نهادند، در  
 شب اول قبر دو ملک به نامهای منکر و نکیر بر من وارد می شوند و  
 با من به گفتگو می نشینند و این مطلب، ثابت و حتمی است.

وَ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ

گسترده شدن انسانها در صحرای قیامت  
یا بن الحسن! من اعتقاد دارم که بعد از مرگ و انتقال از این  
عالم، دو باره خداوند به طور حتم، انسانها را زنده کرده و صحرای  
قیامت را از آنها پر کرده و می گسترده.

وَ أَنَّ الْبَعْثَ حَقٌّ

یکی دیگر از علائم اهل یقین  
یا بن الحسن! من زنده شدن دوباره مرده‌ها و سر برآوردن  
آنها از قبر و روان شدن آنان برای حساب و کتاب را یک امر  
ثابت و حتمی می دانم.

خجل آن کس که رفت و کار نساخت      کوس رحلت زدند و بار نساخت  
ای که پنجاه رفت و در خوابی      مگر این پنج روزه دریابی

## وَ أَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ

جهنم در قیامت و پل روی آن، هردو، مادی است  
 یابن رسول الله! شما حضرات معصومین صلوات الله علیکم، نه  
 تنها خود بر صراط مستقیم بوده و مردم را به سوی آن دعوت  
 می‌نمائید، بلکه خود متن و حقیقت آن نیز می‌باشید چرا که «انتم  
 الصراط الاقوم»<sup>۱</sup> لذا هر آن کسی که از مسیر شما منحرف شد، در  
 واقع، به متن جهنم فرو افتاده است.

## وَ أَنَّ الْمِرْصَادَ حَقٌّ

نگهبانی خدا، به چه معنا است؟

یا بن الحسن! بنده کسی هستم که اعتقاد دارم که خدای سبحان  
 پیوسته در کمین بندگانش بسر می‌برد، هم خود او - سبحانه و تعالی -  
 ناظر بر ریز و درشت اعمال آنان است و هم نگهبانان متعدد و قوی،  
 برای حفظ و ثبت آنها قرار داده است به نحوی که هیچ عملی، چه  
 خیر و چه شر، از منظر او پنهان نمی‌ماند.



## وَ أَنَّ الْمِيزَانَ حَقٌّ

علی علیه السلام میزان سنجش امور معنوی سایر انسانها است.  
 یا بن الحسن! بنده اعتقاد دارم که در روز قیامت تک تد  
 اعمالم، از ریز و درشت، مورد توجه واقع شده و سنجیده و وزن  
 می شود و میزان آن هم علی علیه السلام است.

## وَ أَنَّ الْحِسَابَ حَقٌّ

روز قیامت، روز محاسبه الهی  
 یا بن الحسن! من اعتقاد دارم که فردای قیامت همه ی اعمال مرا  
 حساب و شمارش می کنند و هیچکدام را مهمل نمی گذارند و این  
 امری است حتمی و ثابت.

وَ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ، وَ أَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَ أَنَّ الْجَزَاءَ  
بِهِمَا لِلْوَعْدِ وَ الْوَعِيدِ حَقٌّ

محل اقامت دائمی برای اهل تقوی

یا بن الحسن! من اعتقاد دارم که پایان کار اهل تقوی، بهشت بوده و جزاء و پاداش الهی برای آنان، وعده‌های بسیار نیکو است و این وعده حتمی، ثابت و غیرقابل انکار است. و نیز اعتقاد دارم که پایان امور اهل فسق و فجور و بی تقوایی و کفر و عناد با حق تعالی و حقائق، شعله‌های آتش و جهنم بوده و جزاء الهی برای آنان، وعید بسیار شدید به عذاب است.

وَ أَنْتُمْ لِلشَّفَاعَةِ حَقٌّ لَا تُثْرَدُونَ وَ لَا تُسَبِّقُونَ بِمَشِيَّةِ  
اللَّهِ وَ بِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ

اراده‌ی شما هماهنگ با اراده‌ی خداوند است

یا بن الحسن! من معتقدم که مقام شفاعت در دنیا و خصوصاً آخرت را خدای سبحان به شما عنایت فرموده است، چه در امور مادی و چه در امور معنوی و سیر در کمالات الهی و وصول به

مقصد؛ و در عمل به آن مقام وساطت هم، عالم به موارد و میزان آن و همچنین عالم به اراده الهی هستید. و به دلیل همین هماهنگی خواست شما با خواست و اراده الهی است که نه شما بر اراده الهی پیشی می‌گیرید و نه خداوند شفاعت شما را رد می‌کند.

وَلِلَّهِ الرَّحْمَةُ وَالْكَلِمَةُ الْعُلْيَا وَ  
بِيَدِهِ الْحُسْنَى وَحُجَّةُ اللَّهِ النُّعْمَى

**حجت الهی که همه چیز او زیباست**

اصل این جملات این گونه است:

و لله الرحمة و لله الكلمة العليا و بيد الله الحسنى و لله حجة الله النعمى.

یعنی یابن رسول الله! شما به ما این گونه تعلیم می‌دهید که گرچه خداوند به ما مقام شفاعت و بخشش از جرم بندگان را عنایت نموده است، اما ما در داشتن این مقام و پیاده کردن آن، به هیچ وجه از خود استقلال نداریم بلکه اگر رحمتی هم خداوند به بندگان نموده و آنان را می‌بخشد، خود اوست که این کار را به واسطه ما انجام می‌دهد و رحمت مختص خداست.

شما همان کلمه الله هستید؛ شما همان قدرت در نهایت زیبایی و  
حُسن خدا می‌باشید؛ شما همان رحمت خاصه‌ای هستید که  
خداوند در آخر الزمان، آن را نصیب امت مرحومه خواهد نمود.

خَلَقَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ لِعِبَادَتِهِ وَ أَرَادَ مِنْ عِبَادِهِ عِبَادَتَهُ

آخرین و تنهاترین مقدمه‌ی وصول به مقصد

یا بن الحسن! یکی دیگر از اعتقادات من که باید به امر الهی به  
امضاء و تأیید شما برسد، این است که : خدای سبحان از میان  
مخلوقات با شعور و مختارش، جن‌ها و انسانها را برای عبادت  
خویش مقدر ساخت و ساختار وجودی این دو مخلوق را به  
گونه‌ای طراحی، معماری نموده است که گویا چیزی جز عبادت و  
بندگی از آن اراده نشده است. او باید به طور پیوسته و تا وقتی که  
زنده است، در برابر خالق خویش تذلل توأم با تقدیس حق تعالی از  
هر عیب و نقصی را که در خود و همه موجودات ملاحظه و  
مشاهده می‌کند، به جای آورد؛ و چنین عبادت خالصانه‌ای، نردبان  
نیل به مقصد و مقصود که همان وصال حضرت حق تعالی و معرفت  
شهودی او - سبحانه و تعالی - است، قرار گیرد.

فَشَقِيٌّ وَ سَعِيدٌ، قَدْ شَقِيَ مَنْ خَالَفَكُمْ  
وَ سَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ

سعادت و شقاوت در گرو مخالفت و اطاعت از شما

کم و کیف عبادت که تنها نردبان صعود به سوی مقصد است و نوع آن و راه و روشهای موجود در آن، همه و همه باید از محضر مبارک اهل البیت علیهم السلام اخذ و گرفته شود.

این طور نیست که عبادت را که عالی ترین وسیله رسیدن به مقصد است، هر کسی به هر کیفیتی که خواست انجام دهد، و یا از هر جایی آن را گرفته و انجام داده و به وسیله آن به آثار عبادت که وصول به مقصد است برسد. بلکه سعید و نیکبخت در دنیا و آخرت کسی است که عبادت خدا را با تمام ابعاد و جزئیات آن، فقط و فقط از محضر اهل البیت علیهم السلام اخذ کرده باشد و نگون بخت کسی است که اصل عبادت و چگونگی انجام آن را از شما نگرفته باشد.

وَ أَنْتَ يَا مَوْلَايَ فَاشْهَدْ بِمَا أَشْهَدُكَ عَلَيْهِ، تَخْرِيئُهُ وَ تَحْفَظُهُ  
لِي عِنْدَكَ، أَمْوْتُ عَلَيْهِ وَ أَنْشُرُ عَلَيْهِ، وَ أَقِفْ بِهِ وَ لِيَّا لَكَ  
بَرِيئاً مِنْ عَدُوِّكَ، مَا قِتّاً لِمَنْ أَبْغَضَ كُمْ، وَ إِذَا لِمَنْ أَحْبَبْتُمْ

**خدایا مرا به زیر خیمه‌ی حضرت راه داده و آنجا مقیم کن**  
یا حجت الله! بنا به نقل خود شما خدای سبحان به ما دستور  
داده است که خود و همه عقائدمان را به امضاء و تأیید شما  
برسانیم. اکنون به جهت امثال امر الهی، عرضه می‌دارم که:  
در سایه‌ی بودن با شما و پیروی از شما، تعلم تمام کمالات  
خود از شما و سپردن تمامی آن‌ها به خزانة علم و قدرت شما، در  
محضر حق تعالی و اهل محشر با روئی سفید و سینه‌ای فراخ،  
مالامال از خوشحالی می‌ایستم در حالی که دوست شما و بیزار از  
دشمنان شمایم؛ و بغض شدید نسبت به کسانی را دارم که کینه و  
دشمنی به شما روا داشتند و محبت و دوستی کسانی را در دل دارم  
که شما آن‌ها را دوست دارید.

فَالْحَقُّ مَا رَضَيْتُمُوهُ وَ الْبَاطِلُ مَا سَخِطْتُمُوهُ

چرخش حق و باطل بر محوریت رضایت و غضب اهل البیت  
 حق بودن حق روی خوشنودی شما و باطل بودن باطل، روی  
 سخط و نارضایتی شما دور می‌زند. اندیشه، اخلاق و کردار من  
 وقتی با واقعیت‌های دین و کتاب و سنت تطبیق می‌کند که با رضایت  
 و خشنودی شما تنظیم شده باشد.

وَ الْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ

معیار واجب و حرام الهی  
 یابن رسول الله! من معتقدم که معروف و منکر، تنها و تنها به  
 وسیله اوامر و نواهی شما شناخته می‌شود و راه دیگری برای  
 شناخت معروف و منکر نداریم.

وَالْقَضَاءُ الْمُثَبَّتُ مَا اسْتَأْثَرْتَ بِهِ مَشِيئَتُكُمْ  
 وَالْمَمْحُوءُ مَا لَا اسْتَأْثَرْتَ بِهِ سُنَّتُكُمْ، فَلَا  
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ  
 وَرَسُولُهُ، عَلِيُّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ، الْحَسَنُ  
 حُجَّتُهُ، الْحُسَيْنُ حُجَّتُهُ، عَلِيُّ حُجَّتُهُ، مُحَمَّدٌ  
 حُجَّتُهُ، جَعْفَرُ حُجَّتُهُ، مُوسَى حُجَّتُهُ، عَلِيُّ حُجَّتُهُ،  
 مُحَمَّدٌ حُجَّتُهُ عَلِيُّ حُجَّتُهُ، الْحَسَنُ حُجَّتُهُ، أَنْتَ  
 حُجَّتُهُ، وَأَنْتُمْ حُجَجُهُ وَبِرَاهِينُهُ

آنان به ام الكتاب عند الله دست یافتگانند

یا بن رسول الله! قضاء مبرم و حتمی خدا، همانی است که اراده  
 و مشیت شما آن را می راند و قضا غیر حتمی خدا که قابل محو  
 شدن است، همانی است که سنت، راه، روش و شریعت شما آن را  
 نخواسته و اراده نکرده است.



یعنی، از آنجا که شما اهل البیت علیهم السلام عالم بر همه اراده‌های الهی در همه مخلوقاتش می‌باشید و خدای سبحان، شما را به این مرتبه از علم خودش راه داده است. لذا، به قضای مبرم و حتمی و قضای غیر حتمی او سبحانه تعالی عالم هستید. در ادامه هم خود حضرت می‌فرمایند: «فلا اله الا الله» و هم به وسیله دستور خدا به ما تعلیم می‌دهند که در عین اینکه خدای سبحان فرموده است در مورد ما چنین و چنان اندیشیده، امر فرموده که شما را شریک من قرار ندهند و معتقد باشند که من شریکی ندارم و همه شما - چه پیامبر من، و چه شما - بنده‌های من و حجت، راه و طریق آشکار هدایت خلق به سوی من هستید.

«محمد عبده و رسوله»، یعنی هدایت حضرت محمد صلی الله علیه و آله با وجود تمام کمالاتی که از خدا دریافت کرده، عبد تمام عیار خدا می‌باشند. و نیز علی علیه السلام بعد از پیامبر اکرم، امیر المؤمنین و جانشین بلافصل او است؛ همین طور حسن بن علی، و حسین بن علی، علی بن حسین، محمد بن علی، جعفر بن محمد، موسی بن جعفر، علی بن موسی، محمد بن علی، علی بن محمد، و حسن بن علی علیهم السلام همه حجت‌ها و طریق‌های وصول به الله تعالی، می‌باشند. و خود شما نیز، حجت و دلیل آشکار خدا هستید.

أَنَا يَا مَوْلَايَ مُسْتَبِشِرٌ بِالْبَيْعَةِ الَّتِي أَخَذَ اللَّهُ  
عَلَيَّ شَرْطَهُ قِتَالًا فِي سَبِيلِهِ إِشْتَرَى بِهَا أَنْفُسَ  
الْمُؤْمِنِينَ، فَتَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَحَدَهُ لَا شَرِيكَ  
لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُمْ يَا  
مَوَالِيَ أَوْلِيكُمْ وَآخِرِكُمْ

در این فقره از زیارتنامه، حضرت دستور می‌دهند که: شیعیان  
من باید با این منطق خود را آماده کرده و همیشه مهیا باشند که:  
یا بن الحسن! ای سرپرست، مدیر و مدبر من، سراسر وجود  
من، شادمان و خوشنود است به آن مبايعه‌نامه.  
مبايعه‌ای که با داشتن ایمان به خدا و قیامت، آن را به عنوان  
عهدی با خدای خود بسته و با جان و دل آن را قبول کرده‌ام؛  
مبايعه‌نامه‌ای که خدای سبحان، پیش شرط آن را «فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ»  
قرار داده است؛ مبايعه‌نامه‌ای که در آن، جان و مال من، متاع و  
بیع و من مؤمن به خدا و آخرت، فروشنده و خود خدای سبحان،

خریدار و ثمن و بهای معامله، بهشت جاوید حق تعالی است. من همه آن معامله را از صمیم دل و عشق و علاقه قبول دارم. و نیز جان من پیوسته مؤمن به شما است و به آن ایمان زنده‌ام. هم مؤمن به اولین شمایم که سلسله جنیان عَلم توحید یعنی نبی اکرم ﷺ و امیرالمؤمنین علیه السلام می‌باشند و هم به آخرین شما که وجود مقدس خود شماست. شما آخر همان اول هستید، شما اولاد همان پیامبر ﷺ، علی و زهرالمعنی علیه السلام هستید.

وَنُصِرْتِي لَكُمْ مُعَدَّةً وَمَوَدَّةً خَالِصَةً لَكُمْ

جان و مال در طبق اخلاص، آماده برای یاری رساندن به او یابن رسول الله! هر لحظه به وسیله کسب ثروت علم و عمل و آغشته ساختن آن دو به عشق و دوستی خالص و تمام عیار برای شما، خودم را برای یاری شما و پر کردن جای خالی دیگرانی که شما را دوست ندارند، آماده و آماده‌تر می‌کنم.

وَبَرَائِي مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَهْلِ الْحَرَدَةِ وَالْجِدَالِ ثَابِتَةٌ لِثَارِكُمْ

یا بن الحسن! من به طور مداوم و پیوسته از دشمنان شما دوری می‌گزینم؛ آن دشمنانی که به هیچ‌وجه اهل منطق نبوده، بلکه در برابر آفتاب حقیقت همیشه به وسیله اظهار عقیده رفتارهای خلاف طریقه و شیوه شما خشم و کینه خود را به شما نشان می‌دهند و با روش‌های ماهرانه، شدت خصومت و دشمنی با شما را دامن می‌زنند. آن‌ها کسانی هستند که نه تنها به بحث و ارائه برهان نمی‌پردازند، بلکه حتی بحث کردن را حرام می‌دانند.

و این برائت من از آنها، همانا به خاطر برائت و خشمی است که شما از آنان دارید.

أَنَا وَلِيُّ حَمِيدٌ وَاللَّهُ إِلَهُ الْحَقِّ جَعَلَنِي بِذَلِكَ آمِينَ آمِينَ

چرا ستوده نباشم در حالی که علماً و عملاً مرید شمایم  
یا بن الحسن! من دوستدار، پیرو و هم پیمان شما هستم و به  
سبب این عقائد و اعمال خدا پسندانه‌ای که در قالب این زیارتنامه  
نورانی از محضر مبارک شما یاد گرفتم، فردی ستوده هستم و از  
خداوند می‌خواهم که مرا بر همه آن عقائد مستدام داشته و دعایم  
را مستجاب فرماید. در اینجا نیز برای اینکه خیال هیچ شائبه‌ی  
غیرخدائی به میان نیاید، حضرت در ادامه‌ی زیارت ما را متوجه  
توحید نموده و بلافاصله می‌فرمایند: «والله اله الحق».

مَنْ لِي إِلَّا أَنْتَ فِيمَا دَنْتُ وَإِعْتَصَمْتُ بِكَ فِيهِ

یا بن الحسن، شیعه غیر تو را ندارد  
من غیر از شما کسی را ندارم و تنها لطف و کرم شماست که  
توفیق باریابی به محضر این زیارتنامه‌ی شریف و اذعان و اعتراف  
به عقاید و معارف آن را به من عطا فرموده و خود همین امر، تنها و  
بهترین وسیله‌ی چنگ زدن بدامان شماست.

## تَحْرُسُنِي فِيمَا تَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ

بدون شما نه علمی و نه عملی باقی نمی ماند  
 یابن السادت المقربین! عالی ترین شیوه‌ای که به وسیله آن  
 می‌توان به شما مقربین خاص درگاه الهی، تقرّب جست همین  
 متلبس شدن به معارفی است که در قالب این زیارتنامه شریف  
 برایم القاء فرمودید. پس مرا در این امر خطیر حفظ فرما.

## يَا وَقَايَةَ اللَّهِ وَسِتْرَهُ وَبَرَكَتَهُ

یابن الحسن! زکات بزرگواریت را بده!  
 «وقایه الله» یعنی کسی که خدا او را از هر آسیبی نگه می‌دارد.  
 یا بن الحسن! حال که خداوند سبحان شما را بکرمش به طور  
 خاصی برای خودش حفظ نموده و مصون از هر آفت و خطری  
 ساخته است، به نحوی که در تمامی مقامات عالی و راقی که به  
 شما عنایت فرموده مستقر و محفوظ می‌باشید.

یابن رسول الله! شما کسی هستید که هم نعمتها و خیرات خدائی  
 پیوسته شامل حال او است و هم وجود شریف خود شما برای ما امت  
 پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله سراسر فایده، خیر و نعمت ثابت است. این خیر و برکت  
 بودن ایشان برای عالم خلقت علیرغم مستور بودنشان محقق است،  
 همچنان که مردم از خورشید بهره‌مند می‌شوند، اگر چه پشت ابر باشد.

اللَّهُمَّ بِهِم إِلَيْكَ تَوَسَّلِي وَتَقَرُّبِي، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى  
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ لِي بِهِمْ وَلَا تَقْطَعْنِي

حقیقت عبودیت و تنها وسیله تقرب و توسل به خدای سبحان  
خدایا! بر محمد و آل او درود و صلوات و رحمت خاصه را  
دوباره و پیوسته عنایت فرما و موانع میان من و آنان را برطرف  
نموده و مرا به ایشان برسان. به تو پناه می‌بریم از این که این وصل  
را به هجران بکشانی و تمنای آن را داریم که نعمت وصال اعطائی  
را پیوسته گردانی.

## وَسَلَامُكَ عَلَى آلِ يَسِّ

اینک به إذن حق، ما هم اجازه سلام یافتیم  
کل زیارتنامه سلام‌های خدا به آل یس است و تعلیمی است  
برای امت که هم شخصیت آن‌ها را از زبان خدا شنیده و بشناسند و  
هم به همان صورتی که خداوند سبحان از آنان عليهم السلام سخن گفته  
سخن بگویند.

در این فقره از زیارت، خدای سبحان می‌فرماید در اول  
زیارتنامه لحن سلام این گونه بود که خودم مستقیم به آنان سلام  
می‌دادم، اکنون از شما می‌خواهم که شما از من بخواهید که به آل  
یاسین سلام دهم. خدایا من با جمله «اللهم صلی علی محمد و آل  
محمد»، هم به خودت توجه نموده‌ام و هم به ولی نعمتهایم.



مَوْلَايَ أَنْتَ الْجَاهُ عِنْدَ اللَّهِ رَبِّكَ وَ رَبِّي إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

با کریمان، کارها دشوار نیست

ای مولای و سرپرست و مدیر و مدبر من! شما تنها کسی هستید که نزد پروردگار خود و بنده که خدای بسیار ستوده و پیوسته عطابخش است، دارای قدر و شرف و علو مرتبت و منزلتید.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَهُ مِنْ ذَاتِكَ  
وَ اسْتَقَرَّ فِيكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى شَيْءٍ أَبَدًا

بحق اسم مخلوق ولی پنهان

الهی! تو را به حق آن اسمی که از ذات خویش خلق نمودی که در دایره‌ی ذات مستقر و باقی است و از ناحیه ذات به سوی کسی و چیزی هرگز خارج نگشته و خارج نمی‌شود، می‌خوانم.

## أَيَا كَيْنُونُ! أَيَا مُكُونُ!

خدایا! من هیچ هیچ هیچم

لفظ «أیا» از حروفی است که با آن کسی را که دور یا نزدیک باشد، ندا می‌کنند. ای هستی و اصل وجود! و ای کسی که به وجود آورنده‌ی تمام موجوداتی و از جمله‌ی آنها، آن اسمی است که از ذات خود آن را خلق فرموده‌ای و احدی از آن مطلع نیست! میان من و خودت و من و مولایم، یک ارتباط خاصی را ایجاد کن که به شما واصل گردم.

## أَيَا مُتَّعَالُ!

«متعال» یعنی بلند مرتبه و مقتدری که محال است کسی با آن مساوی شود. او در تمام صفات جمال و جلال و ذاتش مطلق است و در علو مرتبه، یعنی در اطلاقش احدی راه ندارد.

أَيَا مُتَقَدِّسُ!

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ

او سبحانه و تعالی پاک و منزّه است. لذا تقدیس خداوند یعنی ما باید این اعتقاد را داشته باشیم که او از هر نقص و عیبی مبرا است. بارالها! به حق این اسم مبارکات، مرا هم از هر عیب و نقصی تهی ساز تا صد درصد عبد تو گردم!

أَيَا مُتَرَحِّمُ!

ای خدا! ای کسی که مهربانی، من هم سراسر نیازمند به رحمت و مهربانی و احسان تو هستم. اکنون احسانی که از تو می‌خواهم، احسان دیدار ولی الله اعظم است.

## أَيَا مُتَرَفِّفُ!

ای روف و مهربان! از تو می خواهم مرا هم در صف پاک و نورانی برگزیدگان قرار دهی و سرآغاز آن را با تشریف به محضر مولا و آقایم امام زمان صلواتک علیه مقدر فرمائی.

## أَيَا مُتِحَنُّ!

ای مهرورز زیادا! و ای بخشنده ای که بدون اینکه من استحقاقی داشته باشم، عنایت می کنی. مرا به مولایم برسان گرچه به هیچ وجه قابلیت درک محضر او را ندارم.

أَسْأَلُكَ كَمَا خَلَقْتَهُ غَضًّا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ  
مُحَمَّدِ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَ كَلِمَةِ نُورِكَ

پذیرایی ویژه از امت با آمدن پیامبر رحمت  
خدایا! تو را به آن اسمت که تازه و نو خلقش فرمودی قسم  
داده و می‌خوانم که بر محمد پیامبر رحمت درود و صلوات  
بفرستی که کلمه نور توست. اثر روشنائی وجود محمد صلی الله علیه و آله هم  
سابقین را و هم لاحقین را تا قیامت منور ساخته و قرآن او و  
کمالات او همه و همه، هیچ موجودی را در تاریکی رها نکرده  
است.

## وَ وَالِدِ هِدَاةِ أُمَّتِكَ

پدر همه کمالات و خوبیها

هادیان امت پیامبر کسانی هستند که جد و پدرشان همان نبی اکرم است و نوع و ماهیت هدایتشان، عین ماهیت و نوع هدایت پیامبر ﷺ است.

## وَ اَمَلًا قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ

اولین مرحله‌ی صعود، از برق لامع کثیرالبرق است

در این قسمت از زیارتنامه هم چون که یقین از آثار ایمان بالا است، از این رو مراد از درخواست «نور الیقین»، همان درخواست مراتب و درجات بالاتر ایمان می‌باشد. از جمله آثار ایمان بالا که حصول یقین است، زیارت واقعی خود حضرت حجت صلوات الله علیه است.

## وَ صَدْرِي نُوْرَ الْإِيْمَانِ

خدایا! جان آشفته‌ام را قراری ده!

خدایا! در مراتب ایمان، مرا رشد کافی و وافی عنایت فرما! به هر مرحله‌ای از ایمان که دست می‌یابم، توفیق صعود به مراحل بالاتر آن را نیز به من عنایت فرما تا سینه‌ام به وسیله ایمان به تو و آخرت و وعده و وعیدهای تو روشن و روشنتر گشته و به وسیله آن روشنائی و نور ایمان، آهسته آهسته تو را در سینه‌ام پیدا کنم. و نیز به وسیله آن، ولی اعظم امام زمان علیه السلام را در تاریکیهای این دنیای دون بیابم.

## وَ فِكْرِي نُوْرَ الثَّبَاتِ

فکر و اندیشه‌ی ثمربخش، کدام است؟

خدایا! به وساطت اهل بیت علیهم السلام به من فکر کردن و اندیشیدنی عنایت فرما که وقتی فکری کردم و به سودی که پسند توست رسیدم، همانجا توقف کنم و در دل و عمل آن را پیگیری کرده تا به ثمرات آن دست یابم.

## وَ عَزَمِي نُورَ التَّوْفِيقِ

دست از طلب ندارم تا کام من بر آید  
 خدایا! به وسیله توسل و توجهم به امام زمان علیه السلام و نبی اکرم صلی الله علیه و آله  
 ، تمام اسباب و علل را برایم فراهم کن تا بتوانم تصمیمی که جهت  
 رسیدن به تو گرفته‌ام عملی سازم و به نتیجه برسم.

## وَ ذُكَايَ نُورَ الْعِلْمِ

خدایا! قابلیت را جهت الهی ده!  
 الهی! تیزی هوش و فهم مرا نور بده و از رشد و ایمان بهره‌مند  
 ساز.

## وَ قُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ

علم نافع و عمل نجات بخش است.  
 خدایا! توانائی فکری، سلامتی جسمی و قدرت بدنی از اسباب  
 مهم در راه رسیدن به توست. به همه آنها نور علم بده تا از علمم،  
 علم و از علمم، عمل خیزد.



وَلِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ

برنده ترین عمل صالح

صداقت و راستگوئی خود فی نفسه نور است که اگر روزی کسی شود هم بنده را مطیع خدا می سازد و هم در پیشبرد امور، انسان را کمکی به سزا می کند و قطعاً و همیشه انسان به اهدافش به آسانی دست می یابد.

وَدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ

بصیرت و بینایی که اعطایی است

خدایا! به آبروی اهل البیت و امام زمان علیه السلام به من توفیق ده تا این دینی را که بما عنایت فرموده ای آن را به طور صحیح درک کنم و از دستورات نورانی آن به نحو شایسته استفاده کنم تا بتوانم به تو و امام زمانم راهی پیدا کنم.

## وَ بَصَرِي نُورَ الضِّيَاءِ

زندگی روشن و نورانی، کدام است؟  
 خدایا! عنایتی فرما تا فقر و تاریکی و جهل دلم از بین رفته و با  
 روشنائی و ضیائی که از جانب تو نصیبم شده باشد، زندگی روشن  
 و نورانی داشته باشم.

## وَ سَمِعِي نُورَ وَعِي الْحِكْمَةِ

خدایا گوش دلم را شنوا کن!  
 باید از خدای سبحان در سایه توسل به اهل البیت بخواهیم که  
 توفیق شنیدن حکمت‌های قرآنی و تعالیم امامان معصوم را به ما  
 عنایت کرده و ما را در عامل بودن به آنها، یاری نماید.

وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمَوَالِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ  
نَفْسِي نُورَ قُوَّةِ الْبِرَاثَةِ مِنْ أَعْدَاءِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْدَاءِ آلِ  
مُحَمَّدٍ، حَتَّى الْقَالِكَ وَ قَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَ مِيثَاقِكَ

حقیقت دوستی چیست و جهت صحیح آن، کدام است؟

خدایا! تحت عنایات و الطاف اهل البیت به من لطفی کرده و  
توفیقم ده تا تمام وجودم مملو از دشمنی با دشمنان محمد و  
دشمنان آل محمد گردد.

الهی! می دانم که دشمنی کردن با دشمنان اهل بیت، سراسر  
اثرات نورانی در همه ابعاد وجودیم دارد و در تمام عقائد و معارفی  
که به وسیله تعلیم امام زمان علیه السلام در قالب این زیارتنامه یاد گرفتم،  
مرا حفظ نموده و در اعمال، رفتار و اخلاق از دشمنان آنها دور  
می سازد. خدایا! مرا در این حالت نگه دار تا به دیدار تو بشتابم در  
حالیکه بعهد و پیمانم بوده ام.

فَلتَسَعِنِي رَحْمَتَكَ يَا وَليُّ يَا حَميدُ بِمَرئِي

آلِ مُحَمَّدٍ وَ مُسْتَمِعِكَ

بارش رحمت الهی، از ابر محمدی

خدایا! از محضر تو تقاضا دارم که رحمت خاصهات شامل حال من نیز بشود. ای کسی که سرپرست و مدیر و مدبر من هستی و نصرت و یاری شدن من به دست توست. ای خدائی که اعمال نیکوی بندگات را می‌پذیری و آنها را می‌ستائی چرا که خود حمید و ستوده‌ای. خدایا! همانگونه که خود دستور فرموده‌ای دوست دارم وصولم به رحمت خاصهات در مرئی و منظر آل محمد ﷺ باشد، چرا که واسطه‌ی فیض تو آنان هستند.

يَا حُجَّةَ اللَّهِ دُعَائِي، فَوْقِي مُنَجَّرَاتِ إِجَابَتِي

يا بن الحسن! پیمانہ ام را پر کن!

ای دلیل روشن خدا برای رساندن بندگانش به مقاصد الهی، این بود دعا و تقاضای من از شما، می خواهم حاجتهائی که تاکنون به من عنایت فرموده اید، از باب لطف و کرم تمام آنها را کامل نموده و همه آن را پیوسته و همیشگی نمائید.

أَعْتَصِمُ بِكَ مَعَكَ مَعَكَ سَمِعِي وَ رِضَايَ يَا كَرِيمُ

ساغر روح فزا، از کف لطفش، گیرم

یا بن فاطمة الزهراء! جان عالم فدای تار موی شما! می خواهم کمکم کنید تا هوش، حواس و فهم و درک و گوشم را از هر چه غیر شماست رها ساخته و همه را یکجا به شما بدهم و بر این کارم خوشنود باشم.

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

و صلى الله على محمد و اله الطاهرين.